

ĐẮNG CHRIST ĐƯỢC NHẬN DẠNG CỦA MỌI THỜI ĐẠI

Cảm ơn, người anh em. Xin mời ngồi. Chắc chắn coi đây là một đặc ân lớn tới nay, được ở đây tại Louisville, Mississippi. Chúng tôi đã trông đợi thời gian này, trong một thời gian khá dài, và tôi nghĩ rằng tôi sẽ đến Louisville. Tôi vừa băng qua sông từ Louisville, Kentucky, quê nhà của tôi. Đường như trở về nhà lần nữa, để ở Louisville.

Bây giờ, ở trên đó, một số người trong họ gọi nó là “Luavul,” “Louis-ville,” và “Lueyville.” Và tôi không biết nó là gì ở đây. Tôi nghĩ chúng ta, cách tốt nhất, theo cách tôi luôn gọi, là Louis-ville. Trông giống như L-o-u-i-s- sẽ là Louis-ville. Nhưng, ở quê nhà đó là “Luavul,” và “Lueyville,” và “Louis-ville,” vì vậy chúng ta cứ có sự lựa chọn của chúng ta, chữ nào chúng ta muốn sử dụng.

Điều chính yếu là, đó là, chúng ta được nhóm lại với nhau trong Danh Đức Chúa Jêsus. Chúng ta đã nhóm lại ở đây không vì mục đích nào khác ngoài việc hầu việc Ngài, và Danh vĩ đại của Ngài có thể được tôn vinh giữa chúng ta nhiều hơn khi chúng ta—khi chúng ta...buổi nhóm chấm dứt, hơn là Nó có thể, nếu có thể được, như Nó có thể xảy ra bây giờ. Chúng ta biết rằng chúng ta tôn vinh Ngài với cả tấm lòng.

Và bây giờ tôi đến đây theo lời mời của các mục sư truyền đạo của địa phương này, địa phương qua đây, và nơi này. Và tôi không đến với điều gì khác với họ; chỉ cùng một Phúc âm. Tôi tin, Chúa Jêsus đã từng phán, rằng, “Nước Thiên Đàng giống như một—một tay đánh lưới và thả xuống biển. Và khi người kéo nó lên, người trút ra tất cả mọi thứ.” Bây giờ, đó là những gì chúng ta có được trong lưới Phúc âm.

Khi một người quăng lưới xuống biển hay xuống hồ, người ấy hầu như không biết mình sẽ lấy gì ra từ đó. Bởi vì, người có thể bắt được tôm. Và người có thể kiếm được một con cá ăn xác thối. Người ấy có thể kiếm được những con nhện, một con rắn,

và—và bất cứ thứ gì khác nữa.

Nhưng, nhiệm vụ của chúng ta là đánh lưới. Không phải nhiệm vụ của chúng ta là phán xét. Và tôi đến để lấy lưới của tôi, mà Chúa đã ban cho tôi, và giảng nó bằng lưới của những người này, rằng, chúng ta, hai tấm lưới sẽ vươn ra xa hơn một chút so với một tấm lưới. Vì vậy, tôi đã mắc lưới của tôi với các anh em ở đây. Tất cả các bạn những người ở đây, mà thuộc về những giáo hội này xung quanh đây, Tôi đã buộc lưới của tôi với anh em, để quăng xuống biển ở đây, và kéo vào và xem thử Chúa có một số—một số cá ở dưới đây mà chưa bị bắt. Và xin cho Phúc âm vĩ đại của Chúa Jêsus Christ chúng ta được xác nhận như vậy ở giữa chúng ta, trong năm đêm tới đây, rằng chúng ta sẽ thấy tất cả những người không bị bắt, ở thời đại này, có thể bị bắt vào lưới—lưới Phúc âm, cho Chủ sử dụng.

Bây giờ, chúng ta, điều này không thể được thực hiện một mình. Nó phải được thực hiện với sự hợp tác và cầu nguyện, và tất cả chúng ta với nhau, để hòa quyện với nhau và đặt lòng chúng ta lại với nhau, và cầu nguyện.

Và bây giờ chúng ta đã tận hưởng sự phục hưng kéo dài khoảng mười lăm năm, mà theo lịch sử thì lâu hơn bất kỳ cuộc phục hưng nào đã từng kéo dài, theo như tôi biết. Thông thường, một cuộc phục hưng kéo dài khoảng ba năm, rồi nó bị phân tán. Nhưng tin rằng đây là một trong những cuộc phục hưng vĩ đại cuối cùng mà thế giới sẽ nhận được, và nó đến trong thời đại cuối cùng, thời đại Lao-đi-xê, vào cuối thời kỳ Ngũ Tuần. Và tôi tin rằng hội thánh bây giờ đang đi vào tình trạng hâm hấp của nó, như Kinh Thánh đã tiên đoán. Và chúng ta chỉ đang thấy phần cuối cùng, khi chúng ta thấy những điều đang xảy ra giống như đã xảy ra trên thế giới, trong vài ngày qua.

Chẳng hạn, trận động đất lớn ở Alaska. Chưa bao giờ có một trận động đất như thế, trên khắp thế giới. Anh em có để ý không? Nó đến vào thứ Sáu lễ Thương Khó. Anh em biết đấy, lần cuối cùng thế giới cũng bị rúng động là vào thứ Sáu lễ Thương Khó, khi Chủ của chúng ta qua đời, và nó đã làm rúng động cả thế giới. Và hãy nhớ, đó có thể là dấu hiệu của sự trở lại của Ngài. Ngài đã phán rằng sẽ có những trận động đất ở nhiều nơi khác. Hôm

nay chúng ta có một cơn động đất khác ở California, và chúng chỉ xuất hiện ở khắp mọi nơi, những trận động đất nhẹ. Chúng ta để ý, ngay cả tòa nhà Capital đã di chuyển ra khỏi vị trí của nó, và di chuyển trở lại. Và—và dưới đây ở Baton Rouge, Louisiana, có một hồ bơi ở đó, làm dòng nước chảy ra, từ dây dẫn từ Alaska. Ở Thụy Sĩ, Thụy Điển, và qua đó, làm rung động các tòa nhà và các thứ, trên khắp thế giới.

Tôi tin rằng nó đang cố gắng mở mắt chúng ta, để thấy thời đại mà chúng ta đang sống. Tôi ở đây trong sự kính sợ tin kính, rằng, có thể sớm hơn chúng ta nghĩ, về sự hiện ra của Ngài.

Và thưa anh chị em, ngay cả với những người trẻ tuổi, chúng ta hãy đặt tất cả sự chân thành chúng ta có thể. Đây có thể là cuộc phục hưng cuối cùng mà chúng ta từng tham dự, và chúng ta có thể không vượt qua được cuộc phục hưng này, cho đến khi Ngài Tái lâm. Tôi đang trông đợi Ngài hôm nay. Nếu Ngài không có ở đây ngày hôm nay, tôi sẽ trông đợi Ngài ngày mai, nếu tôi ở đây. Và tôi đang trông đợi Ngài bây giờ, kể từ khi tôi nghe về Ngài trở lại, và đó là cách đây ba mươi ba năm khi tôi dâng tấm lòng mình cho Ngài. Tôi đã ở phía sau bụi giăng, ba mươi ba năm, cố gắng và công bố sự giàu có không thể dò được của Ngài về sự vinh hiển Ngài. Và tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ chính Ngài ở giữa chúng ta, để mọi người không tin sẽ được cứu, và tất cả những người đau sẽ được chữa lành, và các thánh đồ của Chúa, Con cái tin của Ngài, sẽ được cất lên trong—trong Thánh Linh.

Một sự phục hưng không có nghĩa là có được những thành viên mới. Nó đang làm sống lại những gì chúng ta đã có rồi. Thấy không? Nó đang hồi sinh.

Tôi đã đứng, cách đây một thời gian, và nhìn những cơn sóng trên Hồ Michigan, thấy, đang đứng ngoài đó, sau một cuộc phục hưng lớn ở Chicago. Tôi đã nhìn thấy những—những cơn sóng, chúng đang đến như thế nào, ngay trong một cơn thủy triều lớn, cứ cuốn vào và cuốn ra. Tôi nghĩ, anh em biết đấy, nó nhắc nhở tôi về bài hát, “Niềm vui như sóng biển, tràn ngập linh hồn tôi.” Và những cơn sóng bắt đầu ở đâu đó, vào trong hồ hay trong đại

dương. Và khi chúng đến, chúng tạo động lực, mọi lúc. Rồi, cuối cùng, chúng cũng đập vào bờ; chỉ để quay ra, nhập vào lần nữa.

Và đó là cách những làn sóng vinh hiển của Đức Chúa Trời thực hiện. Nó đi vào, thật giống như—thật giống như sóng cuộn, lặp đi lặp lại, và tới lui, những làn sóng vui mừng của Đức Chúa Trời cuộn qua linh hồn chúng ta.

Tôi tự hỏi, “Ích lợi của điều đó là gì? Công dụng của việc nổi sóng lên xuống là gì?” Thiên nhiên có cách chăm sóc chính nó.

Cũng giống như nhiều người, bây giờ, khi anh em ở trong nhà thờ của mình với các mục sư của mình, khi anh em đang có một bài học trường Chúa nhật hay—hay điều gì đó trong nhà thờ của mình. Có lẽ không có sự phấn khích nào đang diễn ra, hoặc—hoặc không có gì bất thường. Nhưng, tuy nhiên, có thật nhiều Đức Chúa Trời ở trong lòng anh em khi anh em nhảy lên nhảy xuống hay la hét.

Tôi nghĩ, “Tại sao họ làm điều đó?” Cùng một lý do Đức Chúa Trời có, một sự phục hưng, cũng là lý do Ngài đặt một sự phục hưng trên đại dương, đặt một sự phục hưng trong hồ nước. Và nước, khuấy lên xuống, lấy tất cả rác rưởi ra khỏi nước, ném nó lên bờ. Và tôi nghĩ đó là một điều tốt, rằng chúng ta có những buổi nhóm phục hưng, và hầu như loại bỏ tất cả những điều mê tín ra khỏi chúng ta, và tất cả thế—thế—thế gian ra, khuấy động nó ra, và ném nó ra bờ, để nước có thể sạch sẽ như vậy.

Bây giờ, tối nay, hầu như là...Lần đầu tiên tôi đã từng ở đây, và tuy nhiên tôi không cảm thấy mình là người lạ giữa các bạn. Tôi—tôi không. Tôi là anh em của các bạn. Và tôi—và tôi, dĩ nhiên, sự mới lạ của việc chỉ biết nhau...Có lẽ, một số trong các bạn, tôi biết tôi chưa bao giờ thấy. Có lẽ anh em chưa bao giờ nhìn thấy tôi. Và luôn luôn có một cảm giác áp lực nhỏ bé mà anh em thật sự...Thật khó khăn. Và chúng ta chỉ...Nó chỉ theo cách đó, bây giờ, ở mọi nơi. Tôi đang thực hiện, bắt đầu chuyến đi vòng quanh thế giới lần thứ tám của tôi. Và tôi—tôi—tôi tìm thấy nó, ở mọi nơi, cho dù anh em ở đâu.

Nhưng khi anh em tìm thấy những người Cơ-đốc, Đức Thánh Linh ở đâu, cho dù dân tộc nào, trong rừng rậm bao xa, hay bất

cứ điều gì, họ làm giống như anh em làm khi anh em nhận lãnh Đức Thánh Linh. Họ làm giống như vậy. Họ có sự tự do giống như vậy, họ có. Họ tin cùng một cách và hành động giống như cách mà bất cứ Cơ-đốc nhân nào làm khi người ấy tiếp nhận Đấng Christ.

Nhưng, trong đó, anh em tìm thấy sự gấn bó đó. Và, tôi nghĩ, đêm đầu tiên là một thời gian tốt chỉ để làm quen. Và rồi, bây giờ, thế thì, khi buổi nhóm diễn ra và tiếp tục, thì chúng ta sẽ làm quen với nhau nhiều hơn những gì chúng ta có bây giờ. Nhưng, chúng ta nên vượt ra khỏi nó nhanh hơn, ồ, tốt hơn chúng ta nên vượt ra khỏi.

Đức Thánh Linh thì nhút nhát, rất, rất nhút nhát. Và—và nơi anh em chỉ có một người không tin hay một người hoài nghi đang ngồi xung quanh, Đức Thánh Linh hầu như không thể làm việc. Hãy nhớ, Chúa Jêsus đã dẫn một người đàn ông ra khỏi thành phố, để chữa lành anh ta, một lần, đưa anh ta ra khỏi sự vô tín. Ngài đến thành phố của Chính Ngài, và Kinh Thánh nói, “Và nhiều công việc quyền năng Ngài không thể làm được.” Chúng ta không muốn nghĩ theo cách đó, nhưng Kinh Thánh nói Ngài không thể làm điều đó. Thấy không? Ngài không thể làm điều gì chống lại niềm tin của bạn. Anh em phải tin điều đó.

Người nào đó đã nói với tôi, nhiều lần, rằng, “Anh Branham, tôi không quan tâm điều gì sẽ xảy ra; Tôi không tin Nó.” Ồ, Nó không dành cho người đó.

Nó không dành cho những người không tin. Nó chỉ dành cho những người tin, họ tin. “Mọi sự đều có thể được với những người tin.” Những người không tin chẳng nhận được gì. Và vì vậy họ—họ chỉ không tin điều gì, vì vậy họ không nhận được gì. Nếu họ chỉ có một nền thần học nguội lạnh, đó là những gì họ nhận được. Nhưng những ai tin vào Đức Chúa Trời, và tin rằng Chúa Jêsus Christ ngày nay cũng có thật như Ngài đã từng có, đó là những gì họ nhận được. “Theo như đức tin của các người, điều đó phải thành vậy.”

Và rồi ở đây, tôi nghĩ tôi sẽ đưa ra, tối nay, những gì chúng ta cố gắng làm.

Bây giờ, tôi cho rằng đây là người Ngũ Tuần đã bảo trợ, mà hầu hết ở đây là những người Ngũ Tuần. Và đó là nơi tôi đã hướng tới mục tiêu của mình, mặc dù tôi chưa bao giờ gia nhập giáo hội Ngũ Tuần nào, và không có giáo hội nào đó. Tôi không có giáo phái nào, giáo phái nào đó. Và, thành thật mà nói, tôi không thích điều đó lắm. Họ có thể có bất cứ thứ gì họ muốn. Nhưng anh em vạch ra những giới hạn, anh em thấy, và Đức Chúa Trời—Đức Chúa Trời không thích những giới hạn được xây dựng trong Hội thánh của Ngài.

Nhắc tôi nhớ về một người, lần nọ, có một số con vịt, và anh ấy—anh ấy đã cắt đôi cánh của chúng để chúng không thể bay ra khỏi chuồng. Anh ấy có một số con vịt ở một bên, và những con vịt ở bên kia. Nước bắt đầu tràn vào. Điều đầu tiên anh em biết, nước càng lúc càng cao hơn, và lúc đó những con vịt đã tụ họp lại với nhau. Thấy không? Đó là những gì chúng ta cần làm. Hãy để cho nước dâng lên, và rồi những con vịt đến với nhau, anh em thấy, lúc đó. Và tất cả chúng ta đều ở trong cùng một nguồn nước. Vì vậy, những rào cản giáo phái có thể được thả trôi ra, nếu chúng ta cứ để nước đủ sâu.

Giống như một người có một cánh đồng ngô. Một người cứ nói...Anh ta có trong một cánh đồng, trồng cây cách *này*; người khác theo cách *này*. Và vì vậy một người bay qua, mỗi buổi sáng, sẽ nhìn vào cánh đồng ngô đó. Ông nói, “Đó không phải là một cánh đồng ngô tốt ở *đây*, và một cánh đồng ở *đó*!” Sau khi bấp cao hơn một chút, vượt qua hàng rào, nó trông giống như một cánh đồng. Vì vậy tôi hy vọng nó sẽ diễn ra theo cách đó ở đây, rằng chúng ta là một cánh đồng bấp rộng lớn từ tấm lòng cho Nước Đức Chúa Trời.

Bây giờ, mục đích của chúng ta.

Bây giờ, nhiều lần, người ta nói, “Anh Branham, người chữa lành Thiêng liêng.” Không. Điều đó sai. Chỉ có một đấng chữa lành; đó là Đức Chúa Trời. Không có thuốc nào là người chữa lành, không có bác sĩ nào là người chữa lành. Không có bác sĩ giỏi nào mà tuyên bố là một người chữa lành. Và nếu người đó làm vậy, thì người—người—người đó đang nói với anh em điều gì đó sai trật.

Tôi đã được phỏng vấn tại Mayo Brothers, và họ nói, “Chúng tôi không tuyên bố chữa lành người đau, Ông Branham à. Chúng ta chỉ tuyên bố trợ giúp tự nhiên. Có một đấng chữa lành; đó là Đức Chúa Trời.” Và điều đó thật hợp lý làm sao!

Anh em có thể bị gãy tay; một bác sĩ có thể sửa chữa nó. Nhưng ông không thể chữa lành nó, bởi vì ông không có gì để chữa lành. Nó sẽ phải xây dựng mô. Một bác sĩ có thể nhổ một chiếc răng hoặc cắt ruột thừa, nhưng ai sẽ chữa lành? Đấy, Kinh Thánh không sai. Kinh Thánh đúng trong mọi Lời. “Ta là Chúa Đấng chữa lành mọi bệnh tật của các ngươi.” Tất cả! Không có gì khác! Không có thực tế. Họ không tìm thấy gì để xây dựng mô. Họ tìm thấy những loại thuốc mà họ có thể đầu độc vi trùng, cho đến khi—cho đến khi các mô đan vào nhau. Nhưng, cần có Đức Chúa Trời, để chữa lành. Đức Chúa Trời là đấng chữa lành duy nhất mà có.

Vì vậy, Kinh Thánh hoàn toàn đúng. Và đó là những gì chúng ta đứng trên: Kinh Thánh. Đó phải là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Bây giờ, chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời có thể làm những điều không được chép trong Lời Ngài, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài làm bất cứ điều gì Ngài muốn. Nhưng, tuy nhiên, tôi thích thấy bất cứ điều gì, khi nó đến trong một hàng lối dạy dỗ, xuất phát từ Kinh Thánh. Bởi vì, tôi tin rằng Kinh Thánh là sự khai thị trọn vẹn của Chúa Jêsus Christ. Kinh Thánh nói đó là những gì Nó là. Đó là sự khai thị của Chúa Jêsus Christ. Và không có gì được thêm vào Nó, hay bất cứ điều gì được lấy ra từ Nó. Vì vậy, tôi thích ở lại ngay trong những gì Nó nói và những gì Nó hứa. Nếu Ngài chỉ làm những gì Ngài đã hứa, dù sao đi nữa, đó là tất cả những gì tôi quan tâm. Rồi tôi biết tôi sẽ gặp Ngài.

Bây giờ, trong điều này chúng ta không cố gắng nói chúng ta quan trọng trong sự chữa lành Thiêng liêng, bởi vì sự chữa lành Thiêng liêng là một điều thứ yếu. Và anh em có thể không bao giờ chú trọng điều nhỏ hơn. Nhưng khoảng tám mươi sáu phần trăm, tôi nghĩ nó được ước tính, về chức vụ của Chúa Jêsus, là về sự chữa lành Thiêng liêng. Ngài...

Như Tiến sĩ Bosworth thường nói, của tôi... Một trong những người cộng sự của tôi vừa đi về miền Vinh hiển, vài năm trước,

khoảng...khoảng tám mươi bốn tuổi. Ông nói, “Sự chữa lành Thiêng liêng là miếng mồi trên lưỡi câu. Và anh em không bao giờ để cho con cá thấy lưỡi câu. Anh em chỉ cho nó thấy mồi, để nó lấy mồi và mắc câu.” Vì vậy, đó, đó là những gì nó là. Chúng ta muốn bắt cá vì sự vinh hiển của Chúa; bắt họ ra khỏi thế gian, và mang họ vào trong Vương quốc của Đức Chúa Trời.

Và vì vậy, sự chữa lành Thiêng liêng, điều chính yếu là sự chữa lành Thiêng liêng về linh hồn. Thân thể của Đấng Christ, Nó cần sự chữa lành hơn bất cứ điều gì mà tôi biết, là Thân thể của Đấng Christ. Nó đã bị phá vỡ bởi thần học của con người và sự khác biệt giáo phái, cho đến nỗi Nó là một Thân thể đau ốm. Và tôi—và tôi nói với anh em, Nó—Nó cần sự chữa lành, sự chữa lành vĩ đại. Vì vậy tôi—tôi tin rằng Chúa sẽ làm một điều vĩ đại hướng đến sự chữa lành phần Thân thể của Ngài ở trong đây.

Chúng ta tin rằng có một, một Hội thánh. Và chúng ta không bao giờ gia nhập Nó. Thứ Hai tới, tôi sẽ được năm mươi lăm tuổi, và gia đình Branham không bao giờ mời tôi gia nhập gia đình của họ. Tôi được sinh ra là một Branham. Đó là cách—đó là cách tôi có.

Vậy thì, đó là cách chúng ta là những Cơ-đốc nhân. Chúng ta được sinh ra là một Cơ-đốc nhân. Và anh em không gia nhập nó. Anh em được sinh ra trong nó. Thế thì anh em nhận lấy tính cách của Đấng Christ.

Bây giờ, chúng ta cũng thấy rằng, trong điều này, nhiều người ở đây ở nước Mỹ, đặc biệt, điều đó đã được dạy. Chúng ta có hệ thống, hoặc, Chúa—Chúa đã ra lệnh cho điều đó, vì vậy thật tốt, về việc đặt tay trên người đau và cầu nguyện cho họ. Đó là sự ủy thác cuối cùng cho hội thánh. Điều đó rất tốt. Và nó đã được thực hiện, qua các thời đại. Mỗi lần một cuộc phục hưng nổ ra trong bất kỳ thời đại nào, đều có sự chữa lành Thiêng liêng với nó, và sự siêu nhiên của Đức Chúa Trời.

Và bây giờ chúng ta thấy, trong thời đại này, và sự cố gắng của tôi, những gì tôi đang cố gắng đạt được, là đây. Đã có rất nhiều trong thời đại cuối cùng này, về những người mà rao giảng sự chữa lành Thiêng liêng, đã đạt rất nhiều sự vinh hiển bản thân vào trong đó, đến nỗi nó cho nó một hương vị tồi tệ trước công

chúng. Đó là, “Chúc tụng Chúa! Anh A gì đó đã đặt tay trên tôi, và, ngợi khen Chúa, tôi đã được chữa lành.” Bây giờ, ước gì tôi có thể bỏ qua điều đó!

Nếu ai đó có thể nói, “Chúa Jêsus đã làm cho tôi khỏe mạnh,” điều đó sẽ tốt hơn biết bao, anh em thấy đấy. Vì vậy, với chức vụ nhỏ mà Chúa đã ban cho tôi, đang cố gắng mang Ngài đến với sự hiện diện của anh em, rằng anh em sẽ đặt tay anh em trên Ngài, Của Lễ của anh em, và được chữa lành. Không phải quá nhiều về việc đặt tay. Mà, chúng ta, tất cả chúng ta. Chúng ta cầu nguyện và đặt tay trên người đau.

Chúng ta không chữa lành cho dân sự. Họ đã được chữa lành rồi. Mỗi người đã được chữa lành rồi. Bao nhiêu người tin điều đó? Bây giờ chúng ta hãy xem hội chúng của chúng ta đã được dạy dỗ như thế nào. Có hai phần ba trong số họ tin điều đó, dù sao đi nữa. Bây giờ, rằng, “Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta; bởi những lần roi của Ngài chúng ta đã được lành bệnh.” Mọi thuộc tính mà Ngài đã chết, tại Đồi Sọ, là của chúng ta từ lúc đó trở đi, mọi thứ mà Ngài đã chết cho. “Ngài đã vì tội lỗi của chúng ta mà bị vết; vì sự gian ác của chúng ta mà bị thương; bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng ta được sự bình an; bởi những lần roi Ngài chúng ta đã được lành bệnh.” Chúng ta *đã được* chữa lành, thì quá khư.

Mọi tội nhân đều được cứu. Từ ngày Chúa Jêsus chết trên thập tự giá, Ngài đã tha thứ mọi tội lỗi của con người.

Bây giờ, Đức Chúa Trời là một đấng vĩ đại—vĩ đại...giống như một Đấng vĩ đại. “Ban đầu Đức Chúa Trời...” Hiểu không? Chúng ta...Ngài thậm chí không phải là Đức Chúa Trời, ngay từ đầu. *Đức Chúa Trời* là “một đối tượng của sự thờ phượng.” Và Ngài được gọi là...Không là gì cả, để thờ phượng. Ngài là Ê-lô-him tự tồn tại, và không có gì để thờ phượng Ngài. Khi Ngài tạo ra các Thiên sứ, thì có điều gì đó để thờ phượng Ngài.

Nhưng trong Đức Chúa Trời vĩ đại này, Ê-lô-him, là những thuộc tính. Có những thuộc tính trong đó là Đức Chúa Trời; những thuộc tính là Cha; những thuộc tính là Con; những thuộc tính là Đấng Cứu Rỗi; những thuộc tính là đấng chữa lành. Tất cả những thuộc tính này đều ở trong Đức Chúa Trời. Và nếu bạn

đã từng có Sự sống Đời đời, bạn đã ở trong những thuộc tính của Đức Chúa Trời, bởi vì bạn có Sự sống Đời đời. Chúa Jêsus đã đến như Đấng Cứu Chuộc. Và *cứu chuộc* có nghĩa là “mang nó trở lại nơi nó đã bắt đầu.” Đúng thế. Bạn đã ở trong suy nghĩ của Đức Chúa Trời. Nó có thể phải lai giống *cái này* với *cái kia*, và ở dưới *đây* và dưới *đây*.

Giống như một người làm chuông cho nhà thờ; đưa vào rất nhiều đồng và rất nhiều sắt, và làm cho nó thật đúng độ. Người thợ đúc biết cách cho nó vào. Nếu không, người đó không có được tiếng chuông thích hợp.

Và Đức Chúa Trời biết chính xác bạn thuộc về nơi nào, và bạn thuộc về thời đại nào. Và, do đó, nếu anh em có Sự sống Đời đời; từ ngữ *Đời đời* là “điều gì đó không bao giờ bắt đầu, hoặc không bao giờ có thể kết thúc.” Vì vậy, bất kể anh em là ai, hãy xem, anh em đã là, anh em luôn luôn là vậy. Anh em đã là thuộc tính của Đức Chúa Trời đang được—được bày tỏ, một—một Lời. “Ban đầu đã có Lời.”

Và lời là một ý tưởng được bày tỏ. Anh em suy nghĩ điều đó, rồi nói điều đó. Giống như tôi đã nói, “Ánh sáng.” Tôi phải nghĩ “ánh sáng” trước khi tôi nói “ánh sáng.” “Micrô,” phải nói...nghĩ “micrô,” để nói “mặt micrô.”

Và chúng ta là những thuộc tính của Đức Chúa Trời được bày tỏ.

Và tôi tìm thấy, tôi tìm thấy hai hạng người khi nó xảy ra. Một trong số họ là những người theo trào lưu chính thống, và một người khác là những người Ngũ Tuần. Bây giờ, những người Ngũ Tuần có điều gì đó, nhưng họ không biết họ là ai. Và những người theo trào lưu chính thống biết điều gì đó, nhưng không có gì với nó. Vì vậy bây giờ, ở đó, thật giống như một người đàn ông có tiền trong ngân hàng, và không thể viết séc, người khác có thể viết séc, không có tiền trong ngân hàng, nếu anh em có thể có được điều đó với nhau, nó sẽ—nó sẽ là một điều tuyệt vời.

Nhưng, bây giờ, đối mặt với điều này, cách chúng ta cố gắng thực hiện buổi nhóm, là dành cho anh em, anh em như một cá nhân, vì nhu cầu của anh em trong Đấng Christ. Sự cứu rỗi, sự

chữa lành Thiêng liêng, hay bất cứ điều gì anh em cần, là đến, bởi đức tin, biết rằng anh em ở trong sự Hiện diện của Đấng Christ, và bởi đức tin anh em đạt đến và nhận được điều đó. Vì, đó là cách duy nhất anh em từng có được nó. Là...Bởi đức tin chúng ta được cứu. Bởi đức tin chúng ta được chữa lành. Thấy không? Không có điều gì mà Đức Chúa Trời phải giáng xuống và làm lại; Ngài đã làm điều đó rồi.

Vì vậy, anh em thấy, toàn bộ sự việc là—là, Đức Chúa Trời trở nên hữu hình. Rằng, vào Ngày vĩ đại sắp đến, khi Đấng Christ ngự trên ngai của Đa-vít và ngự trị trong Thiên hi niên, đó là Đức Chúa Trời, hữu hình, trong trái đất.

Ngài đang ở trong anh chị em bây giờ. Anh chị em là thuộc tính của Ngài. Nếu anh chị em có Sự sống Đời đời, thì sự sống của anh chị em luôn luôn như vậy. Và anh chị em là suy nghĩ của Đức Chúa Trời: màu tóc, bất kể anh chị em là gì, anh chị em là suy nghĩ của Đức Chúa Trời, và anh chị em chỉ được vật chất hóa.

Và đó là những gì Đức Chúa Trời đã có khi Ngài được vật chất hóa trong Đấng Christ; Đức Chúa Trời, được bày tỏ, được biểu hiện trong xác thịt, trong Đấng Christ. Ngài đã trở nên vật chất; Đức Chúa Trời mà chúng ta có thể chạm đến. Ti-mô-thê thứ nhất 3:16, “Không cần bàn cãi, sự mâu nhiệm của sự tin kính là lớn: vì Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt.” Thấy không? Thấy không? Đó là Đức Chúa Trời đang được bày tỏ, đang sẵn sàng.

Bây giờ, chúng ta ở đây, trong hình thức này, chúng ta vẫn âm bản. Giống như chụp một bức ảnh về điều gì đó, và chụp nó. Đức Chúa Trời phán, “Người sẽ có mái tóc sẫm màu, đôi mắt xanh, và vân vân. Người sẽ là *thế này, thế kia*, hay *thế nọ*.” Bức tranh được chụp lại, tuổi khoảng hai mươi, hai mươi hai.

Rồi sự chết bắt đầu, anh em bắt đầu chết dần. Cho dù anh em ăn nhiều thế nào, anh em đưa thức ăn trở lại vào cơ thể tốt như thế nào, để tạo ra các tế bào máu, anh em đang chết. Và không có một nhà khoa học nào trên thế giới có thể giải thích điều đó.

Anh em đổ nước ra khỏi cái bình, vào một cái ly, nó đầy một nửa; thì cứ tiếp tục đổ, nó đổ xuống. Còn điều đó thì sao?

Thức ăn bạn ăn tạo nên các tế bào máu. Các tế bào máu xây dựng cơ thể của bạn. Mỗi lần anh em ăn, anh em làm mới lại đời sống của mình. Khi bạn được một tuổi, tiếp tục lớn lên, cho đến khi bạn khoảng hai mươi hai. Và rồi, bây giờ, bạn đang ăn thức ăn giống như vậy. Tôi đang ăn thức ăn giống như tôi đã ăn lúc mười sáu tuổi. Ở tuổi mười sáu, mỗi lần tôi ăn, nó xây dựng cơ bắp và to lớn và khỏe mạnh. Tôi đã trưởng thành hoàn toàn. Và rồi sau khi trưởng thành hoàn toàn, tôi đang ăn thức ăn giống như vậy, và tốt hơn, và nhiều hơn nữa, và tôi ngày càng già hơn và yếu hơn, mọi lúc. Nhưng mỗi lần tôi làm mới lại đời sống của mình, thì tôi sẽ không phải chết. Thấy không?

Nhưng Đức Chúa Trời đã ấn định thời điểm, và con người phải chết và đổi diện với sự Phán xét. Và các bạn sẽ giữ đúng thời điểm đó, thừa các bạn. Chỉ cần nhớ điều đó. Và trong khi chúng ta ở đây, tối nay, chúng ta muốn nhớ những điều đó, rằng chúng ta phải đáp ứng lời hẹn đó. Có thể có nhiều anh em đứng lên và tránh xa, nhưng đó là một người mà chúng ta chắc chắn, mỗi người, sẽ gặp. Và bây giờ, trong điều đó, đó là cuộc hẹn mà Đức Chúa Trời đã lập với con người. Thân thể này phải làm, bởi vì nó vẫn còn âm bản. Nó chịu sự chết.

Vì vậy, Ngài có được Thánh Linh Đòi đời, thuộc tính của Ngài được bày tỏ trong thân thể đó, thế thì, giống như bất kỳ bức tranh nào ở dạng âm bản của nó, nó đi vào phòng tối. Ở đó nó được phát triển. Nó trở thành một bức tranh hoàn hảo. Và chúng ta đi vào phòng tối, nhưng để đi ra sau khi âm bản là một bức tranh hoàn hảo, trong hình ảnh của Đấng Christ. Chúng ta đi vào mô mả tối tăm, vào phòng tối để phát triển. Phải có cái chết để bộc lộ nó.

Giống như chính sự chết, đối với chính anh em, để phát triển bức tranh về hình ảnh của Đấng Christ, sự sống của Đấng Christ trong anh em. Anh em phải vứt bỏ chính mình, để Đấng Christ có thể bước vào. Anh em phải chết với chính mình.

Thế chất của anh em cũng chết, để được hình thành và hun đúc thành hình ảnh của Ngài. Nhưng vẫn có thuộc tính đó không

thể bị hủy diệt. Nó có thể không bao giờ bị hủy diệt. Đó là Đức Chúa Trời, lúc ban đầu. Đó là Đức Chúa Trời ở trên chúng ta, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, Đức Chúa Trời ở trong chúng ta. Và đó là tất cả những thuộc tính của Đức Chúa Trời: Sự sống Đời đời cho các con trai của loài người.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện.

Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, chúng con cầu nguyện tối nay rằng Ngài sẽ ban phước cho chúng con và nhận được sự vinh hiển từ sự nhóm lại của chúng con với nhau. Chúng con dâng hiến tòa nhà này và khu đất, đặt chính mình trên nó và dâng nó cho Ngài, như một của lễ, Lạy Chúa, vì sự tôn vinh Danh Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin ban phước cho mọi việc mà chúng con làm. Nguyện nó được tôn vinh Chúa Jêsus Christ, và mang đến cho Ngài một thực tại sống động giữa dân sự.

² Và khi các buổi nhóm kết thúc, và chúng con rời khỏi những buổi nhóm này và đi về nhà mình, xin cho chúng con nói giống như những người cách đây mười chín...nhiều năm trước, lễ Phục sinh cuối cùng này, khi họ đến từ Em-ma-út, khi Ngài hiện ra giữa họ và đã làm điều giống như Ngài đã làm trước khi Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá. Ngài là Chúa đã sống lại, bởi vì Ngài vẫn đang bày tỏ chính Ngài trong những việc giống như Ngài đã làm trước khi Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá, và mắt họ được mở ra và họ nhận ra Ngài. Đức Chúa Trời ôi, xin cho chúng con nói tối nay, sau một ngàn chín trăm năm, khi chúng con trên đường trở về nhà, tối nay, xin cho chúng con nói, “Lòng chúng con há chẳng nóng cháy trong chúng con khi Ngài phán với chúng con dọc đường sao?” Nguyện xin Ngài xác nhận chính Ngài tối nay, ở giữa chúng con, Chúa ôi, như Chúa đã sống lại, sẵn sàng trở lại cho Hội thánh Ngài. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

³ Mỗi đêm, để giữ trật tự, chúng ta đến để được cầu nguyện cho; Anh Borders, hay—hay con trai tôi, Billy Paul, một trong số họ, sẽ ở đây mỗi buổi tối, khoảng—khoảng một giờ trước khi các buổi nhóm bắt đầu. Và họ mang xuống những tấm thẻ nhỏ có những con số trên chúng. Chàng trai này sẽ lấy những tấm thẻ này và xáo chúng lên, ngay trong, trước anh em. Thấy không? Vì

vậy, điều đó, và rồi đưa cho bạn một thẻ, bất cứ cái gì bạn muốn. Khi tôi đến vào ban đêm, mỗi đêm...Điều đó cho người mới đến, mỗi ngày, một—một cơ hội để có được một thẻ cầu nguyện.

⁴ Rồi mỗi đêm, không có quá nhiều người sẽ lên bục giảng cùng một lúc, nhưng tôi sẽ đưa ra rất nhiều người để được cầu nguyện cho. Có thể đến, bắt đầu từ một ở đó, là bốn, điều đó cho thấy rằng chàng trai đưa ra những tấm thẻ không thể đảm bảo cho bạn bất cứ điều gì, hoặc bán thẻ cầu nguyện cho anh chị em, điều đó sẽ cho thấy anh chị em sẽ đi vào hàng người cầu nguyện. Anh chị em có cơ hội giống như vậy, bởi vì các thẻ được đặt lẫn lộn, trước cử tọa.

⁵ Một điều nữa là, rằng tôi có thể bắt đầu từ bất cứ nơi nào. Tôi có thể bắt đầu từ năm mươi, để trở lại từ ba mươi, để đi tiếp, hoặc từ...Rồi đôi khi tôi đếm xem có bao nhiêu người trong hàng này, và chia nó cho hàng này, và đại loại như thế, để có được một con số. Và đôi khi lấy một đứa trẻ, và ước tính về tuổi của nó, hay đàn ông hay đàn bà nào đó, hay điều gì đó giống như thế, anh em biết đấy, hay bất cứ điều gì đến trong tâm trí tôi. Do đó, không ai biết hàng người cầu nguyện bắt đầu từ đâu, và điều đó cho mỗi người một cơ hội. Rồi, cuối cùng, tất cả cùng nhau, chúng ta cầu nguyện cho mỗi người có thẻ. Vì vậy chúng ta...Cứ giữ thẻ của bạn.

⁶ Bây giờ nhiều lần, trong các buổi nhóm, nhiều người thậm chí không đến được bục giảng. Nếu có ai ở đây, đã từng tham dự buổi nhóm trước đây; có mười người ở ngoài đó được chữa lành khi một người được chữa lành tại bục giảng.

⁷ Cần có đức tin. Cho dù nó ở đâu, anh em phải đáp ứng đức tin đó. Chỉ thế thôi. Và đức tin không chỉ là một—một huyền thoại, chỉ là điều gì đó mà bạn tưởng tượng. Đó là điều gì đó anh em biết. Đúng vậy.

⁸ Và bây giờ tôi sẽ hỏi anh em, bây giờ, khi chúng ta lật ra bây giờ để đọc Kinh Thánh, tối nay. Chúng ta sẽ đọc từ Sách của—từ Sách Hê-bơ-rơ, tối nay, và bây giờ khi chúng ta đứng để đọc Lời. Chúng ta đứng khi chúng ta cam kết trung thành với lá cờ, và chúng ta—chúng ta đứng trong sự tôn kính của tất cả những biểu tượng quốc gia của chúng ta, vân vân, vì vậy chúng ta hãy

đứng trong khi chúng ta đọc Lời Đức Chúa Trời. Được chứ? Hê-bơ-rơ, chương thứ 13, câu 1 đến câu 8.

Hãy hằng có tình yêu thương anh em.

Chớ... quên sự tiếp khách: vì có khi làm điều đó đã tiếp đãi các thiên sứ mà không biết.

Hãy nhớ những kẻ ở trong vòng xiềng xích, như mình cũng phải xiềng xích với họ; lại cũng hãy nhớ những kẻ bị ngược đãi, như chính mình cũng ở trong thân thể như họ.

Mọi người phải kính trong sự hôn nhân, và chốn khuê phòng chớ có ô uế: vì Đức Chúa Trời sẽ đoán phạt kẻ dâm dục cùng kẻ phạm tội ngoại tình.

Chớ để những nếp sống của anh em có sự tham tiền; và bằng lòng với những điều như anh em có là đủ rồi: vì Ngài đã phán rằng, Ta sẽ chẳng lia bỏ người đâu, cũng chẳng bỏ người đâu.

Để chúng ta có thể mạnh dạn mà nói rằng, Chúa là đấng giúp đỡ tôi,...Tôi sẽ không sợ chi hết người đời sẽ làm chi tôi được.

Hãy nhớ những kẻ dắt dẫn mình, đã truyền đạo Đức Chúa Trời cho mình: hãy nghĩ xem sự cuối cùng của cuộc đời họ là thế nào, và học theo đức tin của họ.

Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua,...cho đến ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁹ Chúng ta hãy cúi đầu. Lạy Chúa Jêsus, xin biến điều này thành hiện thực với chúng con, tối nay. Không chỉ là việc đọc một Lời, nhưng xin cho Lời trở nên xác thịt ở giữa chúng con. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin mời ngồi.

¹⁰ Như chúng ta nói chỉ trong chốc lát, và mỗi đêm chúng ta sẽ cố gắng đi ra trước chín giờ ba mươi, nếu—nếu có thể được. Tôi muốn cảm ơn những nhà tài trợ của tôi, một lần nữa, và những người đã cho chúng tôi có chỗ ở đây, những mảnh đất, kho trưng bày, hay bất cứ cái gì. Chúng tôi rất biết ơn. Bây giờ, bây giờ anh

em thật sự là một nhóm người tốt để nói chuyện, và tôi có thể chỉ nói chuyện một thời gian dài, nhưng tôi không muốn làm anh em mệt mỏi. Mỗi đêm, khoảng ba mươi phút; tối nay sẽ dài hơn một chút vì là đêm đầu tiên.

¹¹ Tôi muốn nói về đề tài tối nay về: *Đấng Christ Được Nhận Dạng Của Mọi Thời Đại*. Bởi vì, Kinh Thánh nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” và sự nhận dạng của Đấng Christ trong mọi thời đại.

¹² Bây giờ anh em có để ý ở đây, lời Kinh Thánh nói ở đây, rằng, “Hãy nhớ những kẻ có quyền cai trị trên anh em; hãy nghĩ xem sự truyền đạo của họ, anh em thấy. Ở cuối cùng đời họ là Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

¹³ Rất nhiều người có những quan điểm khác nhau về Đấng Christ. Khi tôi đi qua ở—ở những vùng khác nhau của đất nước, và trên khắp thế giới, tôi thấy rằng rất nhiều người có những quan điểm khác nhau của họ. Anh em sẽ ngạc nhiên khi biết một số ý kiến của họ là gì. Một số người trong họ nghĩ rằng Ngài chỉ là một giáo sư tuyệt vời.Ồ, vậy thì, Ngài đã—Ngài đã là thế. Điều đó thật chính xác. Và nhiều người nghĩ rằng Ngài là một triết gia vĩ đại. Mà, Ngài là thế. Ngài, chắc chắn, là Ngài. Và rồi một số người trong họ nghĩ rằng Ngài là một—một người tốt. Ngài, Ngài là thế. Nhưng, hãy xem, Ngài còn hơn thế nữa. Ngài là tất cả điều đó, thêm vào đó. Một số người trong họ nghĩ rằng Ngài là một nhà tiên tri. Ngài là một tiên tri, nhưng Ngài còn hơn cả một tiên tri. Ngài là những gì các tiên tri đã có, thêm vào đó. Thấy không? Vì vậy, điều gì, làm thế nào chúng ta biết bây giờ? Nếu Ngài đang giảng dạy về những sự dạy dỗ của Ngài, thì Ngài là một giáo sư và Ngài là một triết gia vĩ đại.

¹⁴ Nhưng cách—cách duy nhất mà chúng ta từng biết, ngày hôm nay, nếu chúng ta muốn nhận dạng Ngài, ngày hôm nay, và, tôi tin rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Tôi tin điều đó với cả tấm lòng. Và tôi tin rằng Ngài đã hứa ở đây, rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” “Và Ta luôn ở cùng người, và Ta sẽ không bao giờ lìa bỏ người cũng chẳng lìa bỏ người.”

15 Bây giờ, những Lời đó là, chúng đúng hoặc chúng không đúng. Và nếu Chúng không đúng, thì chúng ta đang làm gì ở đây tối nay? Chúng ta là—chúng ta là những người khốn khổ, chúng ta là những người mà—đó là, ồ, chúng ta bị lừa dối; cả thế giới Cơ-đốc giáo bị lừa dối nếu Ngài không giống như ngày hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời, nếu Ngài không sống động tối nay và ở với chúng ta như Ngài đã hứa. “Này, Ta luôn ở cùng các ngươi, cho đến tận thế, hay tận thế. Ta luôn ở cùng các ngươi.” Bây giờ, nếu đó không phải là Lẽ thật, thì có điều gì đó sai trật, và chúng ta—chúng ta bị tìm thấy là những chứng nhân giả. Không chỉ chúng ta đang làm cho chính mình khốn khổ, dưới sự giả tạo, nhưng chúng ta đang lừa dối người khác. Chúng ta bị thấy là những kẻ lừa dối, về điều gì đó mà chúng ta đang nói về, mà không phải, nếu Ngài chỉ là một huyền thoại hay Ngài chỉ là một lịch sử.

16 Một Đấng Christ lịch sử có ích gì nếu Ngài không giống như vậy ngày nay? Một Đức Chúa Trời của Môi-se có ích gì nếu Ngài không—không phải là Đức Chúa Trời giống như vậy ngày nay? Có ích gì để lấy con chim hoàng yến của—của bạn và cho nó ăn những loại vitamin tốt, để làm cho nó có bộ lông đẹp và đôi cánh khỏe đẹp, và rồi giữ nó trong chuồng? Đấy, điều đó chẳng có ích gì cho nó cả. Và chúng ta nói về Đức Chúa Trời vĩ đại như thế nào, và rồi không nói Ngài cũng giống như vậy ngày hôm nay, thế thì có điều gì đó sai trật. Chúng ta bị nhốt ở đâu đó. Và, rằng, đó là một—đó là một quan niệm sai lầm về Đức Chúa Trời là gì.

17 Kinh Thánh nói rõ ràng, “Ngài không hề thay đổi,” và điều đó có nghĩa là Ngài không hề thay đổi. Ngài đúng như Ngài đã có. Ngài không thay đổi một chút nào, và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

18 Và bây giờ chúng ta có, ngày hôm nay, trong thời đại này, giống như họ đã làm trong thời của Ngài và trong mọi thời đại, chúng ta có ý nghĩ riêng của chúng ta về Nó. Nhưng, chắc chắn, nếu có bất kỳ cách nào trên thế giới mà chúng ta thật sự biết, chúng ta sẽ phải tìm ra Ngài là gì, và rồi tìm thấy Ngài là gì trong các thời đại khác.

19 Hãy nhớ, Kinh Thánh nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho

đến đời đời không hề thay đổi.” Vì vậy chúng ta sẽ phải tìm thấy Ngài là gì, từ những thời đại khác; để biết Ngài là gì trong thời đại mà Ngài bước đi trên đất, thời đại trước khi Ngài bước đi trên đất, và thời đại sau khi Ngài ở trên đất và lìa khỏi trái đất. Chúng ta sẽ phải tìm thấy Ngài là gì, để biết Ngài là gì ngày nay, luôn luôn, vì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Bây giờ, nhưng, nếu không, chúng ta sẽ phải quay trở lại và tìm kiếm, để xem Ngài là gì.

²⁰ Bây giờ chúng ta tìm thấy, trong Thánh Giảng chương 1, bắt đầu với câu 1, nó nói, “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời.” Bây giờ đó là những thuộc tính, Lời Ngài; chúng là những suy nghĩ bây giờ, chúng không được biểu lộ. Hãy xem, “Ban đầu có, đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. Ban đầu đã có Lời!” Ô, nếu Ngài là Lời lúc ban đầu, thì Ngài là Lời ngày nay, bởi vì Ngài luôn luôn là Lời.

Bây giờ Đức Chúa Trời phải phán xét thế gian bởi điều gì đó.

²¹ Và người ta nói, ồ, bây giờ như... Nếu tôi hỏi người Công giáo ở đây tối nay, anh em nghĩ rằng Đức Chúa Trời sẽ phán xét thế gian bằng điều gì? Người Công giáo sẽ nói, “Bởi giáo hội Công giáo.” Được rồi, bây giờ giáo hội Công giáo nào? Bây giờ họ có giáo hội La-mã, Chính thống giáo Hy Lạp, và nhiều người trong họ. Đó sẽ là giáo hội Công giáo nào? Người Lutheran nói, “Bởi chúng tôi,” thì anh em Báp-tít bị loại ra. Và rồi nếu chúng ta nói, “Bởi Báp-tít,” thì anh em những người Ngũ Tuần bị loại ra. Vì vậy sẽ có một sự lộn xộn như vậy, không ai sẽ biết phải làm gì, vì vậy Ngài không bao giờ hứa phán xét thế gian bởi giáo hội.

²² Ngài đã hứa phán xét thế gian bởi Đấng Christ, và Đấng Christ là Lời. Và Kinh Thánh là điều sẽ phán xét thế gian, là Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

²³ Bây giờ, nếu Ngài đã có lúc ban đầu, Ngài đã phân bố Lời Ngài, rất nhiều, cho mỗi thế hệ, mỗi thời đại mà Ngài—mà Ngài đã có thời đại sắp đến này.

²⁴ Ngài có mặt khắp mọi nơi, toàn tri, toàn năng, và vô hạn.

Nếu Ngài không phải, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Là vô hạn, Ngài là—Ngài là—Ngài là Đời đời. Và rồi, trong đó, có mặt khắp nơi; là sự thông biết mọi sự, biết mọi sự, làm cho Ngài hiện diện khắp nơi. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

²⁵ Vì vậy, do đó, Ngài có thể nói sự cuối cùng ngay từ đầu, và trong mỗi thời đại Ngài đã phân bổ rất nhiều Lời Ngài, trong mỗi thời đại.

²⁶ Và rồi, thông thường, con người làm cho Nó bị bóp méo, và thế gian trở nên trong hình dạng như vậy, cho đến khi Ngài phải sai đến một người nào đó, được xúc dầu. Mọi thời đại đều giống nhau. Ngài xác nhận chính Ngài trên trái đất, trong con người. Đức Chúa Trời không làm gì nếu không có con người. Kinh Thánh đã nói vậy, anh em biết đấy. Thấy không? Ngài luôn luôn nhận lấy con người, bởi vì đó là con người Ngài phải sử dụng, và để cho con người...Đặt nó vào quyền tự do đạo đức, biết rằng mình sẽ sa ngã, để bày tỏ những thuộc tính của Ngài như một Đấng Cứu Rỗi, vì không có gì bị hư mất. Và, do đó, Ngài đã chọn con người. Ngài có thể đã chọn những ngôi sao, Ngài có thể đã chọn cây cối, nhưng Ngài đã chọn con người.

²⁷ Một lần, đang đứng, nhìn về mùa gặt; Chúa Jêsus, Ngài phán, “Mùa gặt thì chín. Những người gặt thì ít. Hãy cầu nguyện Chúa mùa gặt sai những người thợ gặt vào mùa gặt của Ngài.” Và Ngài là Chúa của mùa gặt. Thấy không? “Các người không có bởi vì các người không cầu xin. Các người không cầu xin bởi vì các người không tin. Hãy cầu xin dư dật, hầu cho sự vui mừng của các người được trọn vẹn.” Thấy không? Ngài đang tùy thuộc vào anh em cầu xin, và tin rằng anh em nhận được những gì anh em cầu xin.

²⁸ Bây giờ, thế thì, lúc ban đầu, chúng ta thấy rằng Ngài đã phân bổ Lời Ngài. Chúng ta thấy, trong thời Môi-se và cho đến nay, rằng Ngài—Ngài xác nhận chính Ngài mỗi lần bằng các tiên tri của Ngài. Kinh Thánh nói, “Ngài không làm điều gì cho đến khi Ngài bày tỏ điều đó trước tiên cho các đấng tiên tri của Ngài.” Và, nên nhớ, Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Ngài

không bao giờ thay đổi. Ngài vẫn y nguyên, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời.

²⁹ Bây giờ chúng ta thấy, trong mỗi thời đại, con người đi vào chương trình của Đức Chúa Trời. Họ tự vẽ ra tâm trí của mình, và nó trông có vẻ tốt. Nó trông tốt, rất tốt. Và đôi khi nó rất gần gũi có thể có một từ khác nhau, nhưng một lời đó có nghĩa là sự khác biệt giữa sự chết và Sự sống.

³⁰ Đó là một lời đã bắt đầu cho cả quả bóng lăn này, khi Ê-va không tin một giai đoạn của Lời Đức Chúa Trời. Hãy nhớ, nó đã không...Sa-tan không chỉ loại bỏ toàn bộ sự việc. Hắn nói, “Ồ, chắc chắn Đây sẽ là cách này, và Đây là cách kia, và Đức Chúa Trời thế này thế nọ, nhưng chắc chắn Ngài sẽ không làm *điều này*.”

³¹ Nhưng Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó, và, khi Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó, điều đó làm cho nó như vậy. Thấy không? Chỉ là, anh em phải tin mọi giai đoạn của Nó. Cho dù Nó nói gì đi nữa, hãy tin Nó dù sao đi nữa. Nếu anh em không thể giải thích Nó, hãy tin Nó dù sao đi nữa. Anh em không thể giải thích Đức Chúa Trời; không ai có thể. Đức Chúa Trời được biết đến bởi đức tin, không phải bởi khoa học. Anh em tin Đức Chúa Trời bởi đức tin, bởi vì Ngài đã phán vậy, và điều đó không có gì bàn cãi. Chừng nào Ngài đã phán Nó như vậy, điều đó chữa khỏi trường hợp đó. Ngài đã nói vậy; không có gì quan trọng khi khoa học nói Nó không phải.

³² Nô-ê, Nô-ê không thể giải thích nước ở trên trời như thế nào, bởi vì khoa học nói không có ở đó. Nhưng nếu Đức Chúa Trời đã phán vậy, Ngài có thể đưa nước lên đó, để điều đó—điều đó được giải quyết. Đấy, ông chỉ tin Đức Chúa Trời.

³³ Luôn luôn, người được xúc dầu bằng Lời, tin những gì Đức Chúa Trời đã phán. Bất kể ông có thể chứng minh điều đó, hay không, ông tin Nó dù sao đi nữa. Đức Chúa Trời làm sự chứng minh.

³⁴ Hãy lắng nghe, ngày nay chúng ta luôn giống như...Con người luôn ca ngợi Đức Chúa Trời vì những gì Ngài đã làm, luôn luôn trông đợi những gì Ngài sẽ làm, và phớt lờ những gì Ngài

đang làm. Luôn luôn giống như vậy. Và mọi người đều có sự thông giải riêng của mình.

³⁵ Đức Chúa Trời là đấng thông giải của Chính Ngài. Đức Chúa Trời không cần ai thông giải. Kinh Thánh nói Nó không có sự thông giải. Nó không cần con người. Đức Chúa Trời thông giải Kinh Thánh, chính Ngài. Đức Chúa Trời phán, “Hãy có sự sáng,” và có sự sáng. Điều đó giải quyết nó. Đức Chúa Trời phán, “Một trinh nữ sẽ chịu thai,” và nàng đã chịu thai. Điều đó đã giải quyết nó. Khi Đức Chúa Trời nói bất cứ điều gì, và chứng thực nó, đó là sự thông giải của Ngài về điều đó. Ngài phán Ngài sẽ “tuôn đổ Thánh Linh Ngài” trong những ngày sau rốt này, và Ngài đã làm điều đó. Không có sự thông giải cho nó; nó đã được thông giải rồi. Những người không tin có thể dấy lên, và những người hoài nghi có thể đứng vững, và bất cứ điều gì họ có thể làm; nhưng Đức Chúa Trời đã làm điều đó, dù sao đi nữa, bởi vì Ngài đã phán Ngài sẽ làm điều đó. Ngài không cần ai thông giải Ngài. Ngài thực hiện sự thông giải của Chính Ngài. Ngài đã thực hiện lời hứa, mọi người tin điều đó, và Ngài thông giải nó cho họ.

³⁶ Ngài là Chúa chữa lành mọi bệnh tật của chúng ta. Tôi không thể nói cho anh em biết Ngài làm điều đó như thế nào, nhưng Ngài làm điều đó. Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó, rằng Ngài sẽ làm điều đó, vậy tùy thuộc vào đức tin của chúng ta. Ngài không thể làm điều đó ở đó mà không có đức tin, Ngài cũng không thể làm điều đó ở đây, hay bất cứ lúc nào, mà không có đức tin.

Bây giờ, Ngài là Lời. Ngài là Lời được nhận dạng cho thời đại đó.

³⁷ Bây giờ, rắc rối với con người, ngày nay, chúng ta thấy họ đang sống trong ánh sáng hào nhoáng của thời đại khác. Giống như Chúa Jêsus đã tìm thấy khi Ngài đến, Ngài thấy họ đang sống trong ánh sáng hào nhoáng của luật pháp, và phớt lờ những gì sẽ xảy ra trong thời đại của Ngài. Anh em biết chuyện gì hôm nay không? Có chuyện gì với...

³⁸ Vấn đề với người Lutheran là gì?Ồ, bởi vì họ đang sống trong ánh sáng hào nhoáng của thời đại Lutheran, khi John Wesley tìm thấy bí mật của sự nên thánh, họ không thể đi, bởi vì họ đang sống trong ánh sáng hào nhoáng của thời đại Luther.

Điều gì đã xảy ra với những người Ngũ Tuần?

³⁹ Tại sao, Wesley rất có tổ chức, cho đến khi ông đang sống trong ánh sáng hào nhoáng của thời đại khác, họ ở trong thời đại của Wesley, khi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh giảng trên những người Ngũ Tuần. Đấy, họ đang sống trong những gì Wesley đã nói, sự nên thánh. Thật khó cho họ để tin phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, sự phục hồi các ân tứ. Họ đang sống trong sự hào nhoáng của thời đại khác.

⁴⁰ Và đó là những gì họ đang làm khi Chúa Jê-sus đến. Nói, “Chúng ta có Môi-se. Chúng ta, chúng ta có Môi-se.”

⁴¹ Ngài phán, “Nếu các người biết Môi-se, thì các người đã biết Ta. Môi-se đã viết về Ta. Hãy tra xem Kinh Thánh, vì trong Chúng các người nghĩ mình có Sự sống Đòi đòi, và Chúng là những Lời làm chứng về Ta.” Đó là lời Kinh Thánh được cho là vậy.

⁴² Đức Chúa Trời xác định, thông giải lời Kinh Thánh của Ngài cho thời đại đó, và đó luôn là Đấng Christ. Đó là Đấng Christ trong mọi thời đại. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Nó luôn luôn là Đấng Christ.

⁴³ Bây giờ chúng ta thấy, rằng bây giờ chúng ta thấy các anh em Ngũ Tuần của chúng ta đang sống trong ánh sáng hào nhoáng của thời đại Ngũ Tuần, và họ vẫn nhớ Nó. Họ đang cố gắng giải thích thời đại Ngũ Tuần, khi chúng ta vượt qua điều đó. Chúng ta đang sống với thời kỳ cất lên, vì sự sắp đến của thời—thời kỳ cuối cùng. Nhưng đó là cách con người làm, nó chỉ là cách đó.

⁴⁴ Chúng ta có rất nhiều điều được phân bổ cho mỗi thời đại. Kinh Thánh được phân bổ theo cách đó, và đó là cách chúng ta phải có nó. Đó là cách nó phải xảy ra.

⁴⁵ Đức Chúa Trời không thay đổi, với bản tánh không thay đổi, và những đặc tính của Ngài vẫn y nguyên. Ngài không thể thay đổi đặc tính của Ngài. Ngài không thể làm điều đó. Bất cứ điều gì được biết đến bởi đặc tính của nó.

⁴⁶ Tôi không biết tất cả các bạn có chim ưng vàng ở dưới đây hay không, chim giẻ cùi...chúng ta gọi chúng là “ánh sáng lung linh,” và một—một con chim giẻ cùi. Cả hai đều có cùng kích thước. Bạn quan sát một con chim giẻ cùi đang bay, nếu nó ở

khoảng cách xa và bạn quan sát nó, nó sẽ bay thành đường chữ B khi nó đang bay. Nhưng, chim ưng vàng, nó sẽ bay lên và xuống khi nó bay. Đây, đó là đặc tính của chim ưng vàng. Anh em có thể nói về nó bằng hành động của nó.

Hãy xem một người đàn ông sử dụng tay phải hay tay trái của mình. Anh ấy là một có tính-...

⁴⁷ Chúng ta có những người nữ ngày nay muốn trở thành đàn ông. Họ ăn mặc giống như đàn ông, nhưng họ vẫn...Hãy xem họ bước đi và những gì họ làm, họ vẫn...Bản tính của họ cho thấy rằng họ là phụ nữ, tuy nhiên, giống như nhau, đây, bởi vì nó chỉ là cách đó. Chúng ta sẽ đi đến điều đó sau. Nhưng, tuy nhiên, chúng ta đang nói về điều gì khác ngay bây giờ.

Hãy nhớ rằng, bạn được xác nhận bởi tính đặc trưng.

⁴⁸ Và Đức Chúa Trời được xác nhận bởi đặc tính vĩ đại của Ngài, rằng, “Ngài không thể thay đổi.” Ngài phán, trong Ma-la-chi 3: 6, “Ta là Đức Chúa Trời, và Ta không thay đổi.” Thấy không? Ngài hoàn toàn không thay đổi. Những đặc tính của Ngài cũng giống như vậy.

⁴⁹ Mỗi lần Ngài xuất hiện trên trái đất, vào cuối thời đại, Ngài luôn luôn sai đến một người và xúc dầu cho người đó bằng Đức Thánh Linh, Đấng Christ. Đức Thánh Linh là Đấng Christ, “Đấng được xúc dầu,” *Logos*, và Nó đi ra, và Nó đến để nhận dạng những—những Lời của thời đại đó. “Lời của Chúa đến với các đấng tiên tri,” Kinh Thánh đã nói vậy, và nhận ra thời đại đó. Đây, Ngài không làm gì ngoài con người. Bây giờ Ngài không thể làm điều đó trong một nhóm. Anh em không thể làm điều đó. Nó thật sự chưa bao giờ được thực hiện. Ngài không bao giờ sử dụng một nhóm; không bao giờ. Ngài chỉ sử dụng một người duy nhất. Anh em không...

⁵⁰ Y-sơ-ra-ên đã được cứu như một dân tộc, nhưng anh em sẽ được cứu như một cá nhân.

⁵¹ Và Ngài giải quyết với một người. Ngài đã có một...Ngài thậm chí không có một—một—một Môi-se và Ê-li, cùng một lúc. Ngài không thể có Ê-li và Ê-li-sê, cùng một lúc. Ngài không thể có Giảng

và Chúa Jêsus, cùng một lúc. Ngài luôn luôn có một người, bởi vì Ngài nhận một người đó vào trong ý chỉ Thiên liêng của Ngài.

⁵² Nếu chúng ta bắt đầu tối nay, và tôi có một người, người nào đó ở đây mà tôi muốn chọn ra, và chúng ta sẽ đồng ý về sự dạy dỗ, thật hoàn hảo, chúng ta sẽ bắt đầu một nhóm nhỏ. Trong một năm kể từ ngày hôm nay, chúng ta sẽ có rất nhiều Ricky ở trong đó, ồ, thật là xấu hổ. Đúng vậy, chúng chỉ đi vào giống như ký sinh trùng. Anh em không thể giữ chúng ở ngoài. Vì vậy, do đó, nó không bao giờ là hệ thống của Đức Chúa Trời.

⁵³ Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Ngài giải quyết, giống như vậy, một cá nhân! Ngài đã làm điều đó qua các thời đại. Ngài đã luôn luôn làm điều đó.

⁵⁴ Và đặc tính của Ngài được nhận dạng cho thời đại đó. Bây giờ, đừng quên điều đó, đặc tính của Ngài được nhận ra trong thời đại đó.

⁵⁵ Hãy nhìn vào thời của Giô-sép, đấng tiên tri, cách mà Chúa Jêsus đã được nhận dạng một cách hoàn hảo trong Giô-sép. Ông được sinh ra, yêu mến cha mình, bị anh em mình ghét, vô cố. Ông yêu thương những người anh em của mình. Nhưng họ là những người Pha-ri-si, giống như, và họ không liên quan gì với ông, và ghét ông bởi vì ông đã thấy những khả tượng và—và vân vân. Nhưng chính đặc tính trong ông đã cho thấy rằng đó là Đấng Christ.

⁵⁶ Giô-sép là một tiên tri. Ngài đã nói trước những điều đó. Nó đã xảy ra chính xác cách mà nó đã xảy ra. Cách ông đã nói điều đó, đó là cách nó đã xảy ra. Và ông thông giải những giấc mơ, và ông không bao giờ chỉ đưa ra một sự giải thích không có cơ sở về nó. Mỗi lần ông nói nó sẽ là cách đó, đó là cách nó đã xảy ra. Ngài được sinh ra, một nhà tiên tri, cho thời đại đó. Hoàn toàn đúng. Bây giờ, chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời đã bày tỏ đặc tính của Ngài trong Giô-sép.

⁵⁷ Mỗi một tiên tri đã bày tỏ đặc tính của Đức Chúa Trời, bởi vì nó đã chọn ra Lời dành cho thời đại đó và xác định nó. Đức Chúa Trời đã thông giải Lời Ngài, của thời đại đó, qua con người.

Bây giờ, không ai có thể tìm thấy lỗi với điều đó. Đó là lời Kinh Thánh.

58 Ô, nếu nó luôn luôn là cách đó, nó sẽ không giống như ngày hôm nay, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi?

59 Đức Chúa Trời đã thông giải Lời của Chính Ngài! Ngài phán, “*Điều này sẽ xảy ra trong một thời đại nào đó, và điều này sẽ xảy ra,*” và Ngài giáng xuống và làm điều đó. Vậy thì, Ngài không cần thông giải với điều đó, bởi vì chính điều đó đã xảy ra. Ngài không cần ai thông giải Ngài. Ngài là Ê-lô-him, Đấng Tự Hữu, *Đầy Đủ Mọi Sự*. Ngài không cần ai giúp đỡ. Đấy, Ngài là Đức Chúa Trời, và Ngài làm như Ngài muốn.

60 Và có một điều mà chúng ta chắc chắn rằng Ngài không thể làm; Ngài không thể đi ngược lại Lời Ngài, và vẫn là Đức Chúa Trời. Ngài phải giữ Lời Ngài, bởi vì Lời là Đức Chúa Trời. Đó là... Và Đức Chúa Trời được xác nhận qua Lời đã hứa của Ngài ở một thời đại.

61 Trong điều gì đó, trong thời của...bây giờ, điều gì trong thời của Môi-se? Ngài đã được nhận dạng. Ngài đã được nhận dạng bởi vì Ngài đã được nhận dạng bởi Lời Ngài. Ngài phán với Áp-ra-ham, “Dòng dõi ngươi sẽ ở trong một xứ lạ trong bốn trăm năm. Ta sẽ mang họ ra với một bàn tay quyền năng.”

62 Bây giờ, khi dấu hiệu lớn vĩ đại này xảy ra, như một quả cầu Lửa lớn trong bụi cây đang cháy, Môi-se là một nhà hóa học, ông đã được dạy dỗ bằng tất cả sự khôn ngoan của người Ai Cập, điều gì sẽ xảy ra nếu Môi-se đã đi ngang qua với—với quan điểm giáo dục của mình, và nói, “Hãy nhìn xem cây kỳ cục đó! Nó đang bắt lửa. Nó đang cháy. Những chiếc lá đang bật ra, và không có gì bị hủy diệt, đang bị phá hủy hoàn toàn. Bây giờ, sau khi đốt xong, ta sẽ hái một ít lá và đi xuống phòng thí nghiệm và tìm ra loại hóa chất nào nó đã được phun?” Nó sẽ không bao giờ cho ông biết! Nhưng khi ông cởi giày ra, bước lên một cách khiêm nhường!

63 Đó là cách chúng ta tìm thấy Đức Chúa Trời, khi chúng ta cởi bỏ sự kiêu ngạo của mình và đặt nó xuống, và bước lên trong sự Hiện diện.

⁶⁴ Hãy lắng nghe giọng nói đó. “TA LÀ Đấng HIỆN HỮU. Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và của Gia-cốp. Ta nhớ lời hứa của Ta, và Ta thấy tình trạng là đúng. Ta đã giáng xuống, và Ta sẽ phán. Và Ta đang sai người, và người sẽ là tiếng của Ta.” Ồ, chao ôi!

⁶⁵ Đó là cách Ngài làm. Ngài đã làm gì? Bằng cách xác định chính Ngài trong bản tính của Ngài, trong sự siêu nhiên. Sự siêu nhiên đôi khi là những hiện tượng như vậy, Nó đi ngay khỏi con người. Nhiều người trở nên những người tốt, những người tử tế, nhưng đôi khi người ta hiểu lầm.

⁶⁶ Đó là những gì, đó là điều tương tự với Giô-sép. Ông không thể hiểu được. Ông là con cháu của Đa-vít, nhưng ông không thể hiểu làm thế nào mà Ma-ri có thể thụ thai. Bây giờ, không nghi ngờ gì, với đôi mắt nâu to, đẹp, nhìn vào mặt ông, và nói, “Anh yêu, anh biết chúng ta đã đính hôn. Em có đôi điều muốn nói với anh. Em đã được thăm viếng, bởi Gáp-ri-ên, và em...Em đã thụ thai, ‘bởi Đức Thánh Linh,’ Ngài đã phán với em. ‘Và con trẻ này sẽ được sinh ra sẽ không phải là con trai của anh; đó sẽ là Con Đức Chúa Trời.’” Và, bây giờ, Giô-sép muốn tin điều đó. Nhưng ông—ông hầu như, không thể tin điều đó. Thật quá khó cho ông để tin. Nhưng, anh em biết đấy, điều đó thật bất thường. Phụ nữ đã không thụ thai, một cách đồng trinh, vì vậy nó là bất thường.

⁶⁷ Và đó là những điều khác thường mà Đức Chúa Trời làm. Nó làm cho người ta vấp ngã. Nó làm sáng mắt, mở mắt của một số người, và làm mù những người khác, trong cùng một thời điểm. Nó luôn luôn làm điều đó, Ngài—Ngài, những điều khác thường và cách khác thường.

⁶⁸ Nếu như Giô-sép chỉ nhìn vào Kinh Thánh, để tìm thấy điều gì đã xảy ra trong thời đó. Vậy thì, không có các tiên tri lúc đó. Họ đã không có một tiên tri trong bốn trăm năm. Ma-la-chi là nhà tiên tri cuối cùng của họ. Và các tiên tri rất khác thường. Vì vậy họ đã không có những tiên tri trong thời của họ, vì vậy Đức Chúa Trời đã nhận nhiệm vụ thứ hai, và ban cho ông một giấc mơ, và nói cho ông biết. “Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì điều mà được chịu thai, trong nàng, là bởi Đức Thánh Linh.”

69 Đấy, Đức Chúa Trời xác nhận chính Ngài, Ngài luôn luôn làm điều đó theo cách của siêu nhiên.

70 Bây giờ, những người này, Giô-sép và Mô-i-se, và nếu chúng ta có nhiều thời gian chúng ta có thể cứ tiếp tục với điều đó. Nhưng anh em hiểu điều tôi muốn nói, rằng, Đức Chúa Trời, trong mọi thời đại, luôn luôn sai đến một cá nhân, một người.

71 Vậy tại sao anh em cứ bám vào nhóm nào đó, khi họ hoàn toàn sai? Kinh Thánh đã nói vậy, Khải huyền 17, tất cả sẽ được gom lại trong một nhóm lớn. Nhưng từ đó sẽ xuất hiện những cá nhân đúng với Đức Chúa Trời, không phải nhóm; quyền cá nhân, cá nhân trong nhóm. Bây giờ chúng ta tìm thấy, thế thì, chúng ta làm ồn ào và tiếp tục, về, “Chúng ta thuộc về *điều này*, và chúng ta thuộc về *điều kia*.” Điều đó không có ý nghĩa gì với Đức Chúa Trời.

72 Đó là anh em như một cá nhân, trước mặt Đức Chúa Trời. Nếu...Anh em phải đứng trên đôi chân của chính mình. Anh em là người phải làm chứng. Mỗi người trong anh em phải làm điều đó, trả lời với Đức Chúa Trời về sự Khải thị.

73 Bây giờ điều gì xảy ra nếu tôi đang nói ở đây với một người mà thực sự không thể tiếp nhận Nó, không có gì trong người để nhận lãnh? Kinh Thánh nói, “Kẻ ưa sống trong sự vui chơi thì dẫu sống cũng như chết.” Tại sao không phải là những người Pha-ri-si đó?

74 Hãy nhìn xem Chúa Jê-sus, tất cả những gì chúng ta biết, Ngài là Lời được bày tỏ của Đức Chúa Trời. Chúng ta tin điều đó. Kinh Thánh đã nói là vậy. Ồ, hãy xem khi Ngài làm dấu hiệu Đấng Mê-si của Ngài.

75 Những người Pha-ri-si, đã có một chút ánh sáng. Họ là những người tốt, sống một đời sống Cơ-đốc nhân tốt, hay một đời sống tôn giáo tốt, có một chút ánh sáng về họ. Họ đã có tổ chức...được tổ chức, và chức tế lễ. Họ đã có một chút ánh sáng. Nhưng tận đáy lòng họ, họ không có sự đại diện Đời đời trong sự Vinh hiển. Vì vậy khi họ thấy điều siêu nhiên được thực hiện, họ nói, “Người này là Bê-ên-xê-bun, một con quỷ.” Và điều gì xảy ra? Điều đó đã dập tắt chút ánh sáng mà họ có.

⁷⁶ Nhưng ở đây là một người đàn bà nhỏ bé, xấu số, một gái điếm. Sâu thẳm trong lòng bà, ồ, bà coi đó là sự đại diện cho một trong những ý tưởng của Đức Chúa Trời. Nó ở đó, bị đè nặng trong tội lỗi. Nhưng khi bà thấy điều đó xảy ra, bà nói, “Thưa Ngài, tôi tin Ngài là một tiên tri. Tôi biết khi Đấng Mê-si đến Ngài sẽ nói với chúng ta những điều này.” Nó đã làm gì? Nó đã rửa sạch đời sống của bà. Ngài là Đấng Cứu Chuộc, đối với bà, bởi vì Ngài có thể nhắc bà lên từ nơi bà đã đến.

⁷⁷ Nhưng người Pha-ri-si này, hãy suy nghĩ về điều đó, sùng đạo hết sức, và Chúa Jê-sus phán, “Các người thuộc về cha các người là ma quỷ, và các người sẽ làm các công việc của nó.” Con người sùng đạo, thuộc về những bậc cao quý, tốt đẹp. Và Chúa Jê-sus đã gọi họ là, “Rắn trong vỏ, và ma quỷ.” Họ đã chối bỏ Ánh sáng của thời đại. Đó chính xác là những gì nó đã xảy ra.

⁷⁸ Chúa Jê-sus trong thời đại của Ngài, Ngài là gì? Giống như các vị tiên tri của thời đại họ, mỗi người trong số họ là Lời Đức Chúa Trời được thông giải cho thời đại đó.

⁷⁹ Môi-se là Lời Đức Chúa Trời, được thông giải. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ sai xuống đó, và Ta sẽ giải cứu họ. Ta đang sai người xuống với Lời Ta. Ta sẽ làm những dấu kỳ phép lạ.” Ngài đã làm điều đó.

⁸⁰ Ma-ri, bà là Lời Đức Chúa Trời, được thông giải. “Một trinh nữ sẽ thọ thai.” Đó là Lời Đức Chúa Trời, được thông giải.

⁸¹ Bây giờ ở đây Chúa Jê-sus đến, Đức Chúa Trời của các đấng tiên tri. Và họ đã ở đây, rất có tổ chức và bị phân biệt đối xử, và, ồ, trong tình trạng như vậy cho đến nỗi họ không thể, thậm chí họ không nhận ra Ngài. Ngài đã không đến theo cách họ nghĩ Ngài nên đến. Họ nghĩ Đức Chúa Trời sẽ kéo một cái đòn bẩy nhỏ ở đây, và để những hành lang của Thiên đàng xuống, và Ngài sẽ bước ra và phán, “Hỡi Cai-phe, thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời, Ta đã đến.”

⁸² Nhưng Ngài đã có một Hài Nhi được sinh ra trong máng cỏ, trong một—một hang động nhỏ, chuồng bò ở Bết-lê-hem. Con đường dưới đó, với rơm rạ và phân chuồng, một em bé được quấn trong vải tã, và đặt Nó vào trong máng cỏ. Không có trường

lớp. Hãy xem họ đã chỉnh sửa Lời như thế nào? Như, Ngài là Lời. Ngài là Lời. Ngài vẫn không hề thay đổi, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đúng thế.

⁸³ Bây giờ, tôi không làm bất cứ điều gì, ném ra bất cứ điều gì, cho bất cứ ai hay bất cứ điều gì. Đó không phải là mục đích của tôi để làm điều đó. Nếu điều đó ở trong lòng tôi, tôi sẽ đi vòng quanh trước bàn thờ này, và làm đúng, trước tiên.

⁸⁴ Nhưng, nhìn xem, với anh chị em những người cầu nguyện với Ma-ri, để cầu thay; hãy nhìn Ma-ri. Tôi tin rằng cô ấy là một người nữ đồng trinh, chắc chắn, nhưng nàng chỉ là một cái lồng ấp mà Đức Chúa Trời đã sử dụng để mang Đấng Christ đến thế gian. Ngôi nhà mà...

⁸⁵ Đức Chúa Trời đã kéo căng lều của Ngài, từ là Đức Giê-hô-va, trở thành con người. Ngài là *Em-ma-nu-ên*, “Đức Chúa Trời ở giữa chúng ta,” cắm trại với chúng ta; Đức Chúa Trời, đã xử lý trong xác thịt; Đức Chúa Trời, ở trong một cái lều gọi là một người, đó là Con Đức Chúa Trời.

⁸⁶ Hãy nhìn Ma-ri. Đây là một Cậu bé, mười hai tuổi, chưa hề đi học, như chúng ta biết; Ngài đây này, đang đứng trong đền thờ, đang tranh luận với các thầy tế lễ. Và hãy xem, người cha và người mẹ này đến đây, ba ngày đêm, họ đã bỏ lỡ Ngài, và họ đã tìm thấy Ngài trong đền thờ. Họ nói, “Con ơi, chúng ta đã tìm kiếm...” Ma-ri, hãy lắng nghe Ma-ri, nói, “Chúng ta, cha của con và ta đã tìm kiếm Con, ngày và đêm, với những giọt nước mắt.” Hãy nhìn ở đó, đang phủ nhận lời làm chứng của nàng. Nàng đã nói với Giô-sép rằng Đức Thánh Linh đã phủ bóng trên nàng; nàng đã nói với những thầy tế lễ rằng Đây là một đứa bé được sanh ra đồng trinh; và nàng đứng ở đây, và nói, “Cha của con, Giô-sép, và ta.” Thấy điều đó không chính xác thế nào không?

⁸⁷ Nhưng hãy xem Lời Đức Chúa Trời, phán, “Các ngươi không biết rằng Ta phải lo việc của Cha Ta sao?” Lời luôn luôn sửa chữa lỗi lầm bằng cách xác nhận Đức Chúa Trời ở giữa họ. Con Trẻ mười hai tuổi, nếu là vậy, Giô-sép là cha của Ngài, Ngài đã xây nhà và các tử. Nhưng Ngài đã ở ngoài đó phá bỏ họ những giáo phái của thời đó. Ngài là lo về công việc của Cha Ngài. Thấy những gì Ngài đang làm không? “Và các ngươi không biết rằng

Ta phải lo việc của Cha Ta sao?” Đấy, đã nói với mẹ Ngài, thấy điều đó như thế nào...? Ồ, Ngài là Lời.

⁸⁸ Ngài là Lời, và Lời chính sửa lỗi lầm bằng sự nhận dạng đặc tính của Đức Chúa Trời. A-men. Nhìn xem, khi thế giới...

⁸⁹ Tôi có thể tưởng tượng Si-môn Phi-e-rơ. Tôi đã đọc một câu chuyện nhỏ một lần, về ông ấy và—và anh trai của ông, Anh-rê. Và tên của ông lúc đó là Si-môn, anh em biết đấy, và ông chưa được gọi là Phi-e-rơ. Vì vậy ông và anh trai của ông là những người đánh cá, với cha của họ, và họ ở ngoài biển. Và ông cụ đang già đi, và ông đã gọi họ lên thuyền, một đêm nọ, và ông nói, “Các con ơi, các con biết chúng ta đã tin cậy Đức Chúa Trời. Nhiều lần chúng ta không có gì để ăn, và không có tiền để trả. Và—và chúng ta sẽ đi ra ngoài, không đánh bắt, trong hai hay ba ngày. Và mẹ của các con và ta, trước khi con...bà ấy đi khỏi, ồ, tất cả chúng ta đều nhóm lại và cầu nguyện, và Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta một sự nắm bắt tốt. Hỡi các con, ta đã tin cậy Đức Chúa Trời, suốt đời. Và ta luôn sống giống như bất kỳ người Hê-bơ-rơ chân thật nào, để thấy Đấng Mê-si đến. Bây giờ, hỡi các con, ta—ta đã trở nên quá già rồi. Có lẽ ta sẽ không nhìn thấy Ngài, nhưng ta muốn các con được dạy dỗ tốt.”

⁹⁰ Tôi có thể thấy ông vòng tay ôm Si-môn, và một tay ôm Anh-rê, và nói, “Hỡi các con, ngay trước khi Ngài đến, các con sẽ thấy một ngọn lửa bùng lên. Sẽ có tất cả các thứ điều giả dối dấy lên, vì vậy nó sẽ chỉ làm mù mắt người ta.” Luôn luôn làm điều đó; và nó đã làm điều đó. “Sẽ có tất cả các loại...Nhưng, hãy nhớ, các con đừng bị lừa dối. Đấng Mê-si sẽ là một tiên tri. Bởi vì, Môi-se đã nói, trong Phục truyền luật lệ ký chương 18, câu thứ 15, ‘Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dấy lên một Đấng Tiên Tri giống như ta.’ Bây giờ, chúng ta không có tiên tri nào để bày tỏ Lời của Đức Chúa Trời. Không có ai trong số họ ở đây cho Lời đến, vì vậy chúng ta thật sự đã có vấn đề giáo phái trong hàng trăm và hàng trăm năm. Nhưng khi Đấng đó đến, các con đừng bị lừa dối, Ngài sẽ là một đấng tiên tri. Chúa sẽ bày tỏ chính Ngài. Ngài sẽ là một tiên tri. Và, khi Ngài đến, Ngài sẽ xác nhận chính Ngài như một đấng tiên tri.”

⁹¹ Tôi có thể tưởng tượng một ngày kia Si-môn đi xuống để gặp

Chúa Jêsus ở đó trên bờ biển. Và khi ông bước vào trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus, Chúa Jêsus nhìn ông và phán...

⁹² Vừa mới bắt đầu chức vụ của Ngài, bây giờ, Thánh Giảng chương 1, và sau khi “Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta,” Ngài ở đây. Bây giờ, chúng ta được kể rằng Anh-rê đã nhìn thấy Ngài trước tiên, và nghe Giảng giảng, và đã cố gắng để kiếm Si-môn. Và ông ấy chỉ, “Ồ, ồ, đó chỉ là một thầy giảng khác. Hãy để mặc nó. Và đã có *điều này, điều kia, hay điều nọ.*” Nhưng, điều đầu tiên anh em biết, họ nghĩ họ sẽ đến xem.

⁹³ Ông nói, “Bây giờ Đấng Mê-si đã đến!”Ồ, Anh-rê...Si-môn không thể tin được điều đó.

⁹⁴ Vì vậy một ngày nọ ông đã đi đến chỗ Chúa Jêsus đang đứng. Chúa Jêsus đang đứng dưới hồ sáng hôm ấy, và tất cả dân sự đã nhóm lại. Và những người phụ nữ rửa chén thật nhanh, và ngồi lại quần áo của họ, và mọi thứ họ sẽ không giặt ngày đó, xuống để nghe Ngài phán. Si-môn đã đánh cá suốt đêm ở đó, và có lẽ không bắt được cá hay không có gì cả. Bước ra, nghĩ, “Minh tin mình sẽ chỉ nghe những gì Ngài phán.” Ông đã bước đến với Ngài.

⁹⁵ Ngài là một hạng Người trông có vẻ kỳ quặc. Kinh Thánh nói, “Không có sự đẹp đẽ nào chúng ta sẽ ham muốn Ngài.” Ngài trông không giống như một vị vua.

⁹⁶ Vẻ đẹp là của ma quỷ, luôn luôn. Điều đó hoàn toàn đúng. Và chúng ta có thể đi đến điều đó, sau đó một chút, để rồi tìm ra. Chúng ta thấy những gì Ca-in đã dâng, và thấy những gì đã có trên Thiên đàng, và tìm thấy thế gian này, vẻ đẹp vô ích là gì, và điều gì. Hollywood đã tiếp quản, ngày nay, ngay cả giáo hội. Vâng, thừa quý vị. Đó là một quan niệm sai lầm, của ma quỷ.

⁹⁷ Giữa vẻ đẹp của Chúa, trong sự thánh khiết và Quyền năng; không phải tô vẽ, và trang điểm, và quần đùi, và mọi thứ khác mà họ đang cố gắng mặc và làm điều đó. Đó là vẻ đẹp của sự thánh khiết và sự công bình. Chúng ta không thuộc về thế gian này. Chúng ta đến từ một vương quốc ở Trên, nơi cư ngụ sự công bình bên trong. Vâng.

⁹⁸ Họ sẽ không tự trang điểm bằng Điều đó. Quá nhiều ti-vi, và vân vân.

⁹⁹ Vậy thì chúng ta thấy rằng Si-môn đã bước vào trong sự Hiện diện của Ngài, và đứng đó là Đấng mà Anh-rê tin là Đấng Mê-si. Và như Chúa Jêsus, ngay khi Ngài nhìn—nhìn Si-môn, Ngài phán, “Tên người là Si-môn, và người là con trai của Giô-na.” Ngài đã biết đó là Ai. Không có chuyện đùa rằng có Đức Chúa Trời được xác nhận một lần nữa ngay tại đây trong Kinh Thánh, đặc tính giống như vậy của Ngài.

Giá như Giô-sép có thể chỉ nhìn lại ở đó và thấy điều đó!

¹⁰⁰ Chúa Jêsus, khi Ngài đang rao giảng ở đây trên đất, Ngài đã phán...Ngài phán, “Hãy tra xem Kinh Thánh, trong Chúng các người nghĩ mình có Sự sống Đời đời; Chúng là những Lời làm chứng về Ta vậy.” Giá như họ cứ quay lưng lại với luật pháp. Luật pháp đã có từ ngày đó, và họ đang sống trong loại ánh sáng hào nhoáng đó. Nhưng họ ở đây ngày hôm nay, họ không thể nhìn thấy lời Kinh Thánh được xác nhận ngay tại đó. Và họ đã không thấy Nó.

¹⁰¹ Và họ đã làm điều đó trong mọi thời đại, và họ cũng sẽ làm điều đó trong thời đại này. Không có gì khác cho họ làm. Nó đã được báo trước họ sẽ, vì vậy họ—họ sẽ làm điều đó. Không có cách nào để đi chung quanh nó. Thời đại Lao-đi-xê sẽ làm điều tương tự.

¹⁰² Bây giờ hãy xem ông. Ông đứng đó, và ông nói, “Bây giờ, chúng ta đã không có một tiên tri trong bốn trăm năm, và đây là một Người Mà nói cho tôi biết tôi là ai, và ai là người cha tin kính của tôi. Đó là Đấng Mê-si.” Bây giờ, chúng ta được cho biết rằng Si-môn là một người dốt nát và ít học, nhưng ông được làm người đứng đầu Hội thánh.

¹⁰³ Chúng ta thấy, có một người đang đứng đó, tên là—là Phi-líp, và ông đã thấy điều đó. Và ông đã có những buổi nghiên cứu Kinh Thánh với một người tên là—tên là Na-tha-na-ên. Nếu anh em đánh dấu nơi Chúa Jêsus đã ở, với nơi ông đã tìm thấy Na-tha-na-ên, đó là mười lăm dặm. Đó là một cuộc hành trình ngày tốt lành. Vì vậy ông phải chạy quanh đó, quanh ngọn đồi, như

thế. Bây giờ chúng ta sẽ thấy. Ông nói, “Na-tha-na-ên!” Khi gặp ông, ông nói, “Anh biết đấy, chúng tôi đã có những buổi học Kinh Thánh.”

“Vâng.”

¹⁰⁴ “Ồ, bây giờ, chúng ta đã tin rằng đã đến lúc điều gì đó xảy ra. Các thời kỳ đang thay đổi, và đã đến lúc chúng ta thấy Đấng Mê-si đến, bởi vì chúng ta không có nhà tiên tri nào bây giờ trong bốn trăm năm. Và Ma-la-chi đã bảo chúng ta rằng Ngài sẽ sai người đi trước chúng ta, và tôi tin đó là Giăng.”

¹⁰⁵ Bây giờ chúng ta biết, khi anh em thấy một dấu hiệu, một dấu hiệu Kinh Thánh thật, thì có một tiếng nói Kinh Thánh thật đằng sau nó. Nếu không có tiếng nói theo sau dấu hiệu, chỉ là tiếng nói giống như thần học cũ, hãy quên nó đi; nó không bao giờ đến từ Đức Chúa Trời. Có, luôn luôn. Đã nói với Môi-se, “Nếu họ không tin dấu hiệu đầu tiên, họ sẽ tin tiếng nói của dấu hiệu thứ hai.” Phải có một tiếng nói với dấu hiệu. Chắc chắn vậy! Và nếu đó là tiếng nói giống như thần học cũ, hãy quên nó đi. Anh em đã có điều đó rồi. Đó là điều gì đó; Đức Chúa Trời đang cố gắng thu hút sự chú ý của dân sự, bằng một dấu hiệu, và rồi cho họ tiếng nói, những gì đằng sau dấu hiệu. Phải là tiếng nói Kinh Thánh; Môi-se sẽ không tin điều đó, Phao-lô cũng hẳn không tin.

¹⁰⁶ Trên đường đi xuống Đa-mách, khi ông nhìn thấy dấu hiệu đó, về Trụ Lửa đó, ông la lớn, “Lạy Chúa!” Người Do Thái đó sẽ không bao giờ gọi bất cứ điều gì khác là “Chúa,” ngoài Chúa, ngoài Chính Chúa. Ông nói, “Ngài là Ai?”

¹⁰⁷ Ngài phán, “Ta là Jêsus, và thật khó cho các người đá vào những ghim nhọn.” Thấy không? Đó là dấu hiệu, và có tiếng nói của dấu hiệu.

¹⁰⁸ Thế thì hãy nhìn những gì ông ấy nói. Hãy xem, hãy xem chức vụ của ông từ đó trở đi, những gì ông đã làm, và anh em sẽ thấy cách điều hành hội thánh như thế nào.

Bây giờ chúng ta tìm thấy, rằng, ở đó Ngài đã được xác nhận với Si-môn.

¹⁰⁹ Rồi chúng ta thấy ông, Na-tha-na-ên, chúng ta sẽ đổi ý về ông. Và Na-tha-na-ên nói, “Này, chờ một chút. Bây giờ, anh chắc là sai.”

110 “Không, tôi không sai. Ông biết ông lão đánh cá mà chúng ta thường câu cá dưới đó không?”

“Vâng.”

“Anh biết ông ấy không thể ký tên của mình.”

“Đúng vậy, với biên lai đó, cho mớ cá lần đó.”

111 “Khi người bước lên trong sự Hiện diện của Đấng này mà tôi biết là Đấng Mê-si... Bây giờ, tôi muốn hỏi anh, Na-tha-na-ên. Anh là một học giả giỏi, một người Hê-bơ-rơ giỏi, và một người đọc Kinh Thánh giỏi. Đấng Mê-si sẽ ra sao khi Ngài đến?”

“Ồ, Ngài sẽ là một nhà tiên tri, bởi vì Kinh Thánh nói Ngài...”

112 “Ồ, anh sẽ nói gì nếu tôi nói với anh rằng Ngài đã nói với người đó, Si-môn, ông ta là ai, và cha của ông, cha ông là ai?”

“Ồ, tôi không thể tin được điều đó.”

“Ồ, chúng ta hãy đi tìm hiểu. Đi nào. Hãy đến xem.” Thấy không?

“Có thể có điều gì tốt đến từ Na-xa-rét chẳng?” ông nói.

113 Ông nói, “Hãy đến xem.” Đó là một vấn đề hay. Đừng ở nhà và chỉ trích Nó. Hãy đến và xem, cho chính bạn. Ông nói, “Hãy đến, mang theo Kinh Thánh của anh và tra xét nó.” Ông ấy đến đây.

“Có điều gì tốt đến từ Na-xa-rét chẳng?”

Ông nói, “Hãy đến, xem.”

114 Và khi ông bước đến trong sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, Chúa Jê-sus đã nhìn ông. Bấy giờ Ngài phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên thật trong người không có một chút chi dối trá.”

Ông nói, “Thưa Thầy, Thầy đã từng biết tôi khi nào?”

115 Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, khi ngươi ở dưới cây ấy, Ta đã thấy ngươi.”

116 Ông nói, “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời. Thầy là Vua Y-sơ-ra-ên.”

117 Tại sao? Đặc tính phẩm cách của Ngài đã xác nhận Ngài. Tại sao? Hê-bơ-rơ chương 4, câu 12, nói rằng, “Lời của Đức Chúa Trời

đầy quyền năng hơn, sắc hơn gươm hai lưỡi, chia cách, và là kẻ phân biệt những ý tưởng và ý định trong lòng.”

118 Đó là những gì các nhà tiên tri đã làm, và họ là Lời. Họ là Lời trong thời đại của họ, nhưng ở đây là sự trọn vẹn của Lời. Thấy không? Họ là người có thể nói cho họ biết những gì đã xảy ra, phân biệt những ý nghĩ; và những gì đã có, và những gì hiện có, và những gì sẽ đến.

119 Vì vậy Ngài đang đứng đó. Ồ, có một số người trong họ đứng đó, nói...Họ phải đưa ra câu trả lời cho hội chúng của họ. Họ phải làm điều đó, bởi vì ở đó những—những công việc quyền năng đã được thực hiện và họ không thể chối bỏ nó.

120 Đấy, họ đã có sự chữa lành rồi, liên quan đến sự chữa lành. Họ có ao Bê-tết-đa, ở trên đó, anh em biết đấy. Họ, Bê-tết-đa, họ đã đi vào ao nước đó và được chữa lành. Họ đã có sự chữa lành Thiêng liêng trong mọi thời đại, nhưng ở đây là một nhà tiên tri.

121 Họ—họ phải làm điều đó. Anh em biết họ đã nói gì không? “Người này là Bê-ên-xê-bun, một thầy bói. Ngài làm...”

122 Chúa Jêsus phán, “Ta sẽ tha thứ cho người về điều đó. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến trong một thời đại khác, để làm cùng một Lời, một người làm...một lời chống lại Nó, sẽ không bao giờ được tha thứ, không phải trong đời này hay đời sau.” Đó là sự báng bổ, gọi Thánh Linh của Đức Chúa Trời là một tà linh, mà đang làm công việc của Đức Chúa Trời. Hãy suy nghĩ về điều đó thật khó bây giờ. Hãy nhớ, giữ điều đó trong tâm trí của bạn.

123 Vâng, đó là cách Ngài đã được xác nhận ngày hôm qua. Đó là Chúa Jêsus, ngày hôm qua. Và nếu Ngài vẫn như vậy ngày hôm nay, Ngài cũng sẽ làm như vậy. Đó là cách Ngài làm cho chính Ngài được biết đến như là Đấng Mê-si. Đó là cách họ biết Ngài, bởi công việc đó. Nhìn xem, đó là...

124 Chỉ có ba loại, ba chủng tộc người, đó là, người Do Thái, dân Ngoại, và người Sa-ma-ri. Và đó là những—những người của Cham, Sem, và Gia-phết. Vậy thì, nếu chúng ta tin Kinh Thánh, tất cả họ đều đến từ các con trai của Nô-ê, và đó là người Do Thái, dân Ngoại, và người Sa-ma-ri.

125 Bây giờ, dân Ngoại không trông đợi Sa-ma...không trông đợi Đấng Mê-si. Chúng ta mang theo cây gậy trên lưng, và thờ lạy một thần ngoại giáo. Người Anglo-Saxon chúng ta, và vân vân, trong thời của họ, chúng ta là những người ngoại giáo, người La-mã và người Hy Lạp, và vân vân. Chúng ta đã không đang trông đợi Đấng Mê-si. Nhưng người Hê-bơ-rơ đang trông đợi điều đó, và Ngài...

126 Hãy nhớ, hãy đến gần điều này bây giờ. Ngài chỉ hiện ra với những ai đang trông đợi Ngài. Chỉ xuất hiện với những ai đang trông đợi Ngài. Tỏ cho chính Ngài được biết với những ai đang trông đợi Ngài.

127 Và Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho người Do Thái, nhiều lần. Khi chúng ta hiểu điều đó trong tuần sau, hiểu thêm các nhân vật. Nhưng ngay bây giờ...

128 Bây giờ có một người Sa-ma-ri, họ cũng đang trông đợi Ngài. Vì vậy Ngài đang trên đường đi xuống Giê-ri-cô, vì vậy Ngài phải đi lên bằng con đường Sa-ma-ri, và Ngài đến thành Si-kha. Khoảng mười một giờ, hay mười hai giờ, và Ngài sai các môn đồ vào thành phố, để kiếm một ít thức ăn.

129 Trong khi họ đi khỏi, một người nữ có tiếng xấu của thành phố bước ra, có lẽ là một cô gái xinh đẹp. Cô ấy có lẽ, anh em biết, đã bị cha mẹ cô ấy và mọi thứ đuổi ra, và cô đã không thấy gì trong nhà thờ, vì vậy thật sự làm cho nàng sống một cách tồi tệ, bởi có quá nhiều chồng. Và nàng đến bên giếng, và có Chúa Jê-sus đang ngồi đó, một người Do Thái.

130 Ngài có lẽ trông già hơn một chút so với tuổi thật của Ngài, bởi vì Ngài chỉ mới ba mươi tuổi, và chúng ta tìm thấy trong Thánh Giảng 6 rằng họ tuyên bố rằng Ngài trông giống như Ngài đã năm mươi tuổi. Họ nói, “Ông chưa quá năm mươi tuổi, và nói rằng ông đã nhìn thấy Áp-ra-ham?”

131 Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, đã có Ta.” Thấy không? Nhưng có thể, công việc của Ngài, có thể đã làm cho Ngài căng thẳng.

132 Ngài ở đó, đang ngồi dựa vào bức tường, và người đàn bà này đến và lấy cái gàu nhỏ...Anh em mà có, ở dưới đây ở miền

Nam, một cái gàu, anh em biết đấy, và có cái vòng. Vẫn có những cái giếng cổ nhỏ ngay tại đó, và cùng một cách. Và nó là một bức tranh toàn cảnh nhỏ, giống như vậy. Và—và nàng thả bình nước này xuống.

133 Anh em nên thấy họ là những người nữ. Phụ nữ các chị nói về việc đi bộ đúng cách! Tôi đã thấy họ lấy những cái bình, chứa khoảng năm ga-lông, và họ lấy và đặt chúng trên đầu họ, một đặt trên đó. Một đặt bên hông, và một bên hông khác, và bước đi ngay thẳng, nói chuyện với nhau, và không bao giờ làm đổ một giọt. Cứ bước đi thật đúng như anh em đã từng thấy.

134 Bây giờ ở phương Đông, hãy xem, những người nữ có tiếng xấu và những người nữ tốt không thể kết hợp với nhau. Nó khác hẳn ở đây, nhưng—nhưng họ không thể ở đó. Nàng được đánh dấu, nàng bị đánh dấu. Chỉ thế thôi. Nếu nàng đã từng có một người chồng sai trật, nàng sẽ không còn được kết giao với nữa. Nhưng ở đó...Tất cả đã lộn xộn với nhau ở đây bây giờ, chúng ta tìm thấy, nhưng không phải ở đó.

135 Vì vậy nàng không thể đến với những người nữ đồng trinh, vào buổi sáng. Nàng phải đến gần giữa trưa, để lấy nước, của mình.

136 Vì vậy cô ấy bắt đầu để gàu nước xuống. Nhưng có một hạt giống được định trước trong người phụ nữ nhỏ bé đó. Nàng để gàu nước đó xuống, và nàng nghe một Người nói, “Hãy cho Ta uống. Hãy cho Ta uống.”

137 Nàng quay lại và nhìn quanh, nàng đã thấy người Do Thái này. Và người Do Thái này, có lẽ, một Người đàn ông trung niên. Tôi không biết những gì trong suy nghĩ của nàng lúc đó. Vì vậy nàng nói, “Ồ, không phải theo phong tục dành cho Ngài, là một người Do Thái, mà lại hỏi tôi, một người đàn bà Sa-ma-ri.” Đấy, nàng không biết điều đó là gì—đó là gì. Nàng chỉ...có lẽ người đàn ông đó có lẽ đang lịch sự với nàng, vì vậy ông...Nói, “Không phải là phong tục dành cho người Do Thái các ông.”

138 Và vì vậy cuộc trò chuyện tiếp tục. Ngài đang cố gắng làm gì? Ngài đang cố gắng thu hút sự chú ý của nàng. Cha đã sai Ngài lên đó, nhưng bây giờ Ngài phải tìm thấy tại sao ở tại đó.

139 Họ đang trông đợi một Đấng Mê-si. Ngài đã xác nhận chính Ngài với những người Do Thái, bây giờ Ngài ở đây với—với—với những người Sa-ma-ri.

140 Và nói, “Không phải thông lệ cho ông để—để—để xin tôi, một người đàn bà Sa-ma-ri, như vậy.”

141 Vì vậy Ngài phán, “Nhưng nếu các ngươi biết mình đang nói chuyện với Ai, các ngươi sẽ xin Ta cho uống. Ta sẽ cho ngươi dòng nước để ngươi không đến đây để múc.”

142 Và họ đi nói về sự thờ phượng. Ngài đã trực tiếp tìm thấy nan đề của nàng là gì. Tất cả chúng ta đều biết đó là gì, quá nhiều người chồng. Ngài nhìn người đàn bà, phán, “Hỡi người đàn bà, hãy đi kiếm chồng bà và đến đây.”

Nàng đáp, “Tôi không có chồng.”

143 Ngài phán, “Ngươi đã nói thật, vì ngươi đã có năm đời chồng, và người mà ngươi đang sống với bây giờ không phải là chồng của ngươi.”

144 Hãy xem người đàn bà đó. Hãy nhìn sự khác biệt giữa nàng và tổ chức đó. Hãy xem nàng như một cá nhân. Hãy xem những người Pha-ri-si đó, nói, “Người này là Bê-ên-xê-bun.” Hãy nhìn nàng. Không phải nàng.

145 Nàng quay lại, và nàng thưa, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một đấng tiên tri.” À, đó là Ánh sáng đó, đấy. Khi Con đụng vào Dòng dõi, và loại đích thực, nó sẽ sanh ra Sự sống, chắc chắn như thế. Giữ chặt Hạt giống đó trong lòng cô gái điếm nhỏ bé đó! Nàng nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ, chúng ta biết điều đó, chúng ta đã có hàng trăm năm kể từ khi chúng ta có một vị tiên tri, và chúng ta biết rằng khi Đấng Mê-si đến, chúng ta đang trông đợi Ngài, và khi Đấng Mê-si đến, đây là điều Ngài sẽ làm.”

146 Đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si. Anh em không thấy sao? Đó là Đấng Mê-si đã ở trong Môi-se. Đó là Đấng Mê-si đã ở trong Hê-nóc. Đó là Đấng Mê-si trong mọi thời đại. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đó là Đấng Christ mọi lúc.

147 Nói, “Tôi biết. Chúng ta biết rằng khi Đấng Mê-si đến, đó là những gì Ngài sẽ làm.”

Ngài phán, “Ta là Đấng phán với người.”Ồ, chào ôi!

148 Sau đó, nàng đánh rơi bình nước, chạy vào thành phố, và nói, “Hãy đến, xem một Người Đấng đã bảo tôi những gì tôi đã làm. Đây chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao?”

149 Và dân chúng của thành phố đó, không thấy điều đó được thực hiện, cả thành phố đều tin nơi Ngài. Đúng vậy. Tại sao? Đặc tính của Ngài về những gì Ngài đã có. Ngài đã được xác nhận với thành Si-kha đó. Ngài đã được xác nhận, Đấng Mê-si của Đức Chúa Trời, bởi tính cách của Ngài, đặc tính phẩm cách ở trong Ngài. Bởi vì, Ngài là—Ngài là Đức Chúa Trời của các đấng tiên tri. Ngài là Đấng Tiên Tri. Ngài là Đấng Tiên Tri được bày tỏ. Ngài luôn luôn như vậy, qua các thời đại, không thay đổi, và nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

Bây giờ để nhanh chóng và kết thúc.

150 Chúng ta được bảo, trong Xa-cha-ri 14: 6 và 7, rằng, “Sẽ có một ngày,” nhà tiên tri đã nói tiên tri, “mà họ không thể được gọi là ngày cũng như đêm.” Đó là một ngày u ám, ảm đạm, tăm tối, “nhưng vào lúc chiều tối sẽ có Ánh sáng.” Kinh Thánh đã nói vậy.

Bây giờ hãy xem, để kết thúc.

151 Về mặt địa lý, mặt trời mọc trên người phương Đông, trước tiên. Nó mọc lên ở phương Đông và lặn ở phương Tây. Bây giờ hãy theo dõi tôi thật kỹ. Nền văn minh đã đi lại với mặt trời. Tất cả chúng ta đều biết điều đó, phải không?

152 Phúc âm cũng vậy. Phúc âm đã bắt đầu ở phương Đông. Nó đến từ phương Đông; băng qua, vào nước Đức, qua Địa Trung Hải, vào nước Đức; từ nước Đức, qua Eo biển Manche, vào nước Anh; từ đó, băng qua Đại Tây Dương, vào Hoa Kỳ, trên Bờ Đông; và đã đi đến Bờ Tây. Bây giờ phương Đông và phương Tây đã gặp nhau.

153 Và cùng một mặt trời mọc ở phương Đông, cũng là mặt trời lặn ở phương Tây.

154 Bây giờ hãy xem. Con, C-o-n, đã sống lại như Đấng Mê-si, trên những người phương Đông.

155 Và bây giờ chúng ta đã có một ngày, kể từ khi Ngài ra đi, về các giáo phái và đến với nhau, và—và vân vân. Chúng ta đã có đủ ánh sáng giống như một ngày âm đạm khi mặt trời bị che khuất bởi những đám mây. Và họ đã có những giáo phái. Chúng ta đã xây dựng những bệnh viện. Chúng ta đã xây dựng những trường học. Chúng ta đã xây dựng các tổ chức. Chúng ta đã làm tất cả những điều này hoàn toàn chính xác theo cách mà chúng ta phải làm.

156 Nhưng Ngài phán, “Vào lúc chiều tối sẽ có Ánh sáng.” Cũng chính Chúa Jê-sus đó, trong quyền năng phục sinh của Ngài, sẽ sống lại, như Ngài đã hứa trong Ma-la-chi 4, như Ngài đã hứa trong Thánh Giăng 14:12. Như Ngài đã hứa trong Lu-ca 17. “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy ra khi Con Người đến.”

157 Hãy xem những gì đã xảy ra trong thời Sô-đôm. Áp-ra-ham, một người với lời hứa về đứa con sắp đến, ở đây chúng ta thấy ông ở dưới đó, và chúng ta thấy dấu hiệu đã được thực hiện.

158 Dưới đó ở Sô-đôm, chúng ta đã thấy những gì đã xảy ra. Và anh em biết chúng ta chưa bao giờ...Bây giờ, ở đó, Lót là một hình bóng của hội thánh xác thịt, ở dưới Sô-đôm, tổ chức, và họ có một sứ giả ở dưới đó. Có một vài sứ giả đã đi xuống đó, một Billy Graham và Oral Roberts hiện đại. Và bạn biết gì không? Chưa bao giờ có một lần, trong lịch sử hội thánh, nơi mà một người đã từng được sai đến với giáo hội, với tên của người đó kết thúc bằng h-a-m, cho đến lúc này. Billy G-r-a-h-a-m, sáu chữ cái. Á-p-r-a-h-a-m là bảy chữ cái. Nhưng Billy G-r-a-h-a-m ở ngay ngoài đó tại Sô-đôm, đánh mạnh và gọi họ ra.

159 Nhưng, hãy nhớ, có một Đấng đối với hội thánh thuộc linh, người đã ra khỏi, Áp-ra-ham người được gọi ra. Hãy xem Ngài ban cho loại dấu hiệu gì. Ngài không bao giờ rao giảng nhiều về Phúc âm, Ngài chỉ nói với họ những lời hứa đã gần đến mức nào...Và Ngài phán, “Sa-ra ở đâu?” Bây giờ, hãy nhớ, bà là Sa-rai ngày trước đó, và ông là Áp-ram ngày trước đó. Bấy giờ Ngài phán, “Áp-ra-ham, Á-p-r-a-h-a-m, S-a-r-a ở đâu?” không phải S-

a-r-a-i. “*Sa-ra*, ‘công chúa,’ vợ người ở đâu, hơi cha của các dân tộc?”

Nói, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

160 Và Ngài phán, “Ta sẽ thăm viếng người theo thời gian của cuộc đời.”

161 Một Người ăn thịt con bê, uống sữa bò, và ăn bánh ngô, uống sữa. Một Người, bụi trên áo Ngài, và đang ngồi đó quay lưng về phía trại. Nói, “*Sa-ra* vợ người ở đâu?”

Thưa, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

162 Và *Sa-ra* nói, “Tôi, một bà già như tôi, trăm tuổi, như chuyện vợ chồng đã chết lâu rồi...vui thú với chúa tôi, và ông ấy, cũng già rồi?” Kinh Thánh nói “đã cao tuổi,” đã nhiều năm. Bà đã qua thời kỳ mãn kinh bốn mươi lăm năm, hoặc lâu hơn thế, có lẽ năm mươi lăm năm đã qua thời kỳ mãn kinh. “Và tôi có vui thú với chồng tôi, như một phụ nữ trẻ chăng?” Bà đã cười thầm, anh em biết đấy.

163 Và, rằng, những gì Người đó đã làm, Người đó trong xác thịt con người đó, đã nói, “Tại sao *Sa-ra* cười?”

164 Điều gì đã xảy ra? *Áp-ra-ham* đã gọi Người đó là, “Ê-lô-him,” Đức Chúa Trời Toàn Năng đại diện trong một con người.

165 *Jê-sus* Chúa chúng ta đã phán, “Như việc đã xảy ra trong thời của *Lót*, thì sự Đến cũng sẽ xảy ra như vậy,” và hãy xem, “khi Con Người được bày tỏ, được biết,” *Lu-ca* 17. “Khi Con Người, trong những ngày sau rốt, đang được bày tỏ. Con Người được bày tỏ, Phúc âm của Ngài đang xác nhận Ngài như nó đã có trong thời của *Lót*.”

166 Hãy nhìn xem họ đang làm như thế nào bây giờ, những quốc gia hư hỏng. Ô, chao ôi! Hãy nhìn những người đồng tính luyến ái, và nhìn vào những gì chúng ta có bây giờ. Giáo hội là một mớ hỗn độn. Đất nước là một mớ hỗn độn, và toàn bộ sự việc. Đức Chúa Trời đang phun nó lên, từ trên đỉnh, dưới cùng của trái đất. Toàn bộ sự việc là một mớ hỗn độn.

167 Về mặt địa lý, và cũng trong vật chất, bối cảnh được sắp đặt. Chẳng phải đã đến lúc Đức Chúa Trời trở lại trong xác thịt con người, “Lời sắc hơn gươm hai lưỡi, và phân biệt những tư tưởng

và ý định trong lòng,” để xuất hiện, để làm cho Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! Đó là một Lời được hứa đã được phân bổ cho thời đại này. Chúng ta đang sống trong thời đại này, và Đức Chúa Trời ở đây với chúng ta, để bày tỏ điều đó và làm cho nó thành sự thật.

Chúng ta hãy cúi đầu.

¹⁶⁸ Lạy Cha trên Trời, Ngài đã phán, “Sẽ có Sự Sáng vào lúc chiều tối.” Chúng con thấy Ngài, Chúa ôi, bằng mọi dấu hiệu; các quốc gia đang tan vỡ; Y-sơ-ra-ên ở quê nhà; động đất ở nhiều nơi; lòng người thất kinh; những tâm trí bại hoại; bài xích liên quan đến Lễ thật. “Như Giam-be và Gian-nét đã chống trả Môi-se thế nào,” Ngài phán, “con người có tâm trí phóng đảng, chiều theo một sự ảo tưởng, tin một lời nói dối và bị nguyên rủa bởi nó.” Nhưng Ngài đã hứa, trong ngày đó, rằng Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài, Con Người sẽ được bày tỏ, Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, bởi cùng tính cách của Ngài mà đã xác nhận Ngài trong mọi thời đại.

¹⁶⁹ Nguyễn xin Ngài, tối nay, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Giê-hô-va vĩ đại, Ê-lô-him, ngự xuống trong dân sự của Ngài, tối nay, Chúa ôi. Xin giáng xuống và bày tỏ chính Ngài được biết, để các tín hữu có thể tin. Để dân sự có thể hiểu và biết rằng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và rồi, lạy Chúa, những người được định trước cho sự chữa lành, và những người được định trước cho Sự sống Đời đời, sẽ đưa tay lên và nắm giữ, Chúa ôi, vì đây là thì giờ thăm viếng. Xin cho nó không trôi qua vô ích. Con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹⁷⁰ Bao nhiêu người tin đó là sự thật, đó là Phúc âm? Bây giờ chúng ta đang sống trong thời đó không? Đó là điều tiếp theo. Nếu đúng như vậy, Đức Chúa Trời bắt buộc phải xác minh điều đó một cách long trọng.

¹⁷¹ Bây giờ nếu như anh chị em tập trung chú ý cho tôi. Tôi sẽ trễ một chút, tôi đã nói với anh em tối nay, có lẽ mười lăm phút.

¹⁷² Chúng tôi phát thẻ cầu nguyện... Những thẻ có chữ A, A. Được rồi, chúng ta hãy bắt đầu thật nhanh. A, số một. Tôi sẽ gọi cho anh

chị em một lần, vì vậy các bạn có thể đứng ngay trên đây, nếu muốn. A, số một. Ai có thể cầu nguyện A, số một, hãy giơ tay lên? Bây giờ nếu anh em không thể đứng dậy, tôi sẽ...một số người trong họ sẽ đến đón anh em. A, số một, được rồi. Bây giờ cứ đến khi các bạn được gọi, chỉ số của bạn. Được rồi, A, số một. Được rồi.

173 Số hai, mời bạn giơ tay lên không? Số hai, thể cầu nguyện A, số hai, hãy giơ tay lên. Bà sẽ đến chứ, thưa bà? Bây giờ nếu có người nào đó bị tàn tật và không thể đứng dậy, những người giữ trật tự sẽ mang quý vị đi. Số hai.

174 Ba, cứ giơ tay lên. Điều đó sẽ tiết kiệm thời gian, thật nhanh, nếu anh em sẽ gọi...Số ba, mời bạn giơ tay lên? Ngay tại đây, thưa bà. Số bốn, giơ tay lên, số bốn. Lời cầu nguyện...Số bốn, đến. Được rồi. Số năm, thể cầu nguyện số năm. Ngay tại đây, thưa bà. Số sáu.

175 Hả? Bà ấy có thể bước đi không? Được rồi. Đó là...Hay là, lấy cho bà ấy một cái ghế ở dưới đó. Bà ấy bị đau, tôi nghĩ, hoặc có lẽ chồng bà ấy, đã từng ngồi ở đó với bà ấy. Hoặc đó là một...Lấy cho bà một cái ghế ở đó, bà ấy...Được rồi.

176 Số bảy. Số tám. Số chín, chín. Tôi nhận được...Vâng, ở đây, chín, chín. Số mười, số mười, thể cầu nguyện số mười? Mười một, mười hai, mười ba, mười ba, mười bốn. Đi xuống đầu kia, mười bốn người. Mười lăm. Được rồi, đến—đến ngay phía sau họ.

177 Bây giờ cứ chờ đợi một phút cho đến khi những người này xếp hàng, xem chúng ta đang ở đâu ở đây chỉ một phút. Bây giờ những người còn lại của anh em cứ giữ thể của mình một phút.

178 Bây giờ bao nhiêu người trong hội chúng này bị—bị đau, và không có thể cầu nguyện? Hãy giơ tay lên như thế này. Được rồi. Mọi...Tôi không quan tâm quý vị ở đâu. Được rồi.

179 Bây giờ cứ cung kính. Bây giờ, hãy nhìn xem, trong khi họ đang xếp hàng cầu nguyện, tất cả anh chị em đều tập trung chú ý cho tôi bây giờ. Anh em phải lắng nghe những gì tôi đang nói với anh em. Thấy không? Để ý.

180 Lần nọ có một người đàn bà, Chúa Jêsus đang đi ngang qua xứ và Ngài đã băng qua biển cả, và Ngài đã đi vào một nơi và có một người đàn bà bị bệnh mất huyết. Và tất cả các thầy tế lễ và

họ đã ở ngoài, dĩ nhiên, họ đang làm trò cười về Ngài. Và có một nhóm người ngoài đó tin Ngài. Và Ngài đang đi qua đám đông. Và người đàn bà nói trong lòng mình...

¹⁸¹ Bây giờ hãy lắng nghe kỹ bây giờ. Các bạn có đang lắng nghe không? Nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đúng thế. Điều này, bây giờ, người đàn bà...Thấy đó, về bất cứ điều gì, làm xao lãng khỏi những gì bạn đang làm, bạn thấy đấy. Mỗi người là một...Tôi không giải quyết với anh em như một—như một thân thể. Tôi đang giải quyết với anh em như một linh, một linh hồn. Thấy không? Và điều đó đang vận hành, anh em có tâm trí đi nơi khác, đấy, tôi đang cố gắng nắm giữ điều đó. Bây giờ để ý, có một người đàn ông nhìn lên Phao-lô, sốt sắng tin; Phao-lô nói, “Tôi nhận biết anh em có đức tin để được chữa lành.” Thấy không? Bây giờ để ý.

¹⁸² Người đàn bà này, khi bà đang đi qua đây, bà không thể đến được với Ngài. Mọi người đang ở chung quanh Ngài, mọi thứ. Chúng ta hãy nói, chỉ để nói—chỉ để như bây giờ, bà ấy không có thể cầu nguyện và bà không thể vào trong hàng.

¹⁸³ Và vì vậy, mọi người, “Xin chào, thưa Thầy! Này, Ngài có phải là đấng tiên tri không? Chúng ta—chúng ta tin rằng sắp có một vị tiên tri, nhưng tôi—tôi chưa biết. Đấy, tôi—tôi không chắc. Tôi sẽ bị đuổi ra khỏi giáo hội của tôi nếu tôi tin Điều đó.” Thấy không? Và, anh em biết đấy, cũng câu chuyện cũ đó.

¹⁸⁴ Vậy thì người phụ nữ nhỏ bé này, bà đã tin điều đó. Vì vậy bà đi ngang qua, và bà nói, “Nếu tôi có thể chạm vào viền áo Ngài, tôi sẽ được lành.” Vì vậy bà đã chạm vào Ngài.

¹⁸⁵ Bây giờ nếu ai đã từng nhìn thấy áo choàng của người Palestine, anh em có một cái áo bên trong, và rồi cái áo bên ngoài đong đưa tự do. Bây giờ, nếu người đàn bà nào đó chạm vào một trong những chiếc áo khoác của đàn ông các anh, chỉ cái đuôi của chiếc áo khoác của anh em, như *thế*, và bỏ đi, anh em sẽ không bao giờ biết điều đó trong một đám đông như thế. Còn áo choàng lớn đó *mà* cách xa Ngài thì sao? Và bà đã quì gối xuống và chỉ chạm vào vạt áo Ngài, và đi trở lui.

Chúa Jêsus đã dừng lại. Ngài phán, “Ai đã rờ đến Ta?”

186 Và hãy xem những gì Phi-e-rơ đã nói, bây giờ, với những chìa khóa của Nước Trời. Nói cách khác, chúng ta hãy đặt nó vào trong những lời của thời đại chúng ta, “Ồ, Chúa ôi, Ngài nói một số điều kinh khủng nhất!Ồ, người ta sẽ nghĩ rằng Ngài bị điên, có điều gì đó sai trật. Mọi người đã rời đến Ngài.”

187 Mọi người nói, “Xin chào, Rabbi! Đây, có phải Ngài là đáng chữa lành Thiêng liêng không? Nói vậy. Ngài nói...Chờ đã, tôi có một nghĩa địa đầy người ở trên đây, nếu Ngài muốn làm sống lại một người cho chúng tôi. Hãy đến, và chúng tôi sẽ tin Ngài nếu Ngài làm điều đó.” Và chỉ một số người ủng hộ Ngài và một số người chống lại, giống như nó xảy ra trong mọi đám đông, đấy; và làm trò cười, và một số người tin Ngài.

188 Và Phi-e-rơ nói, “Ồ, mọi người đang chạm vào Ngài! Tại sao Ngài lại nói điều như thế?”

189 Ngài phán, “Nhưng Ta nhận biết rằng Ta đã trở nên yếu đuối; quyền phép đã ra khỏi Ta,” đó là sức mạnh.

190 Nhìn xem, Ngài nhìn quanh cử tọa và Ngài tìm thấy người đàn bà nhỏ bé. Bà không thể che giấu điều đó. Thấy không? Bà đã có Hạt giống đó đang nằm trong đó. Ôi Đức Chúa Trời, xin ban cho chúng con Hạt giống đó! Đó là những gì chúng ta cần ngay bây giờ. Ngài đã tìm thấy bà, và Ngài đã nói với bà về vấn đề băng huyết của bà. Nói, “Đức tin của bà đã chữa lành bà.”

191 Nhìn xem, anh em nói, “Điều đó, nếu Ngài ở đây tối nay, tôi sẽ làm giống như vậy.” Nếu Ngài bước xuống qua tòa nhà này, tối nay, anh chị em tin rằng nếu anh chị em chạm vào Ngài thì anh chị em sẽ được lành không?

192Ồ, để tôi nói cho anh em biết. Trong Sách Hê-bơ-rơ, chương thứ 3, nói rằng, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm ngay bây giờ có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Bao nhiêu người tin đó là Lẽ thật? Thấy không?Ồ, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Ngài sẽ hành động ngày hôm nay như thế nào? Cũng giống như Ngài đã làm ngày hôm qua. Đúng thế không?

193 Bây giờ anh em không phải ở trên đây. Anh em chỉ tin, và anh em nói điều này, “Bây giờ, lạy Chúa, con—con...Điều này thật kỳ

lạ, nhưng người đó nói điều đó ra từ Kinh Thánh. Nghe có vẻ...” Nó nghe có vẻ lạ trong mọi thời đại. Nhưng hãy tìm kiếm nó, và xem Kinh Thánh có...

Chúa Jêsus phán, “Hãy tra xem Kinh Thánh; Chúng làm chứng về Ta.” Thấy không?

¹⁹⁴ Bây giờ hãy tra xem Kinh Thánh. Đúng vậy. Chúng ta đang ở trong những ngày sau rốt. Tất cả thiên nhiên đang chứng minh đó là những ngày cuối cùng. Giáo hội trong sự kết hợp của nó, tất cả các bạn sẽ đến với sự tàn sát lớn về mặt đại đoàn kết khá sớm, ở trên đây, anh em thấy đấy, chỉ người mẹ gái điếm và tất cả các con gái của nó, đúng như—như Kinh Thánh đã nói, nhận lấy dấu của con thú mà không biết điều đó. Thấy không? Ồ, hãy đến với điều đó sau.

¹⁹⁵ Để ý bây giờ, trong khi Ngài hiện diện, nếu chúng ta có thể nhận được sự Hiện diện của Ngài ở đây. Anh em ở ngoài đó mà không có thể cầu nguyện, anh em chạm vào áo Ngài. Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Các bạn làm điều đó như thế nào? Với đức tin của bạn? Hãy chạm vào vạt áo Ngài và xem thử Ngài có quay lại và làm điều giống như Ngài đã làm lúc đó không. Kinh Thánh nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Điều đó sẽ rất thuyết phục. Các bạn tin điều đó không? Được rồi.

¹⁹⁶ Bây giờ, mọi người, đừng ai khuấy động xung quanh bây giờ. Hãy thật cung kính. Đấy, anh em phải kính trọng Đức Thánh Linh. Kính trọng! Cách duy nhất bạn sẽ nhận được bất cứ điều gì từ Đức Chúa Trời, là tôn trọng Sứ điệp của Ngài. Tôn trọng Nó. Bây giờ hãy lắng nghe.

¹⁹⁷ Chúng ta hãy cứ lấy, tất cả anh em Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, và Công giáo, và tất cả, chỉ lấy tôn giáo của anh em, giáo phái của anh em, và đặt nó qua một bên ở đây, một vài phút, và nói, “Nếu Ngài là Lời, thì Lời là người phân biệt những ý tưởng trong lòng. Đó là Đấng Mê-si ngày hôm qua; đó là Ngài ngày hôm nay. Nó phải là vậy. Và Ngài đã hứa điều đó ngày hôm nay, bây giờ.”

¹⁹⁸ Bây giờ ở đây là một quý cô đang đứng đây. Bây giờ đừng ai đi chuyển. Chỉ thật sự cung kính và đứng yên. Bây giờ tôi, bởi—

bởi một ân tứ...

¹⁹⁹ Bây giờ, một ân tứ không phải là điều gì đó anh em lấy như một—một cái riu chặt, và đi để chặt và chặt đi. Điều đó sai. Ân tứ là biết làm thế nào để gạt chính mình qua một bên. Nó chỉ tự thư giãn và gạt chính bạn sang một bên, và rồi Đức Chúa Trời bước vào và sử dụng bạn theo cách Ngài muốn. Một ân tứ là gạt chính bạn ra khỏi con đường đó. Thấy không? Không phải điều gì đó anh em đặt trong tay, đi đến đâm và móc; rằng, đó không phải là Đức Chúa Trời. Thấy không? Việc chúng ta làm là tránh xa khỏi con đường đó, thì Đức Thánh Linh đến và đi vào sử dụng nó theo bất cứ cách nào mà Ngài muốn sử dụng nó.

²⁰⁰ Bây giờ anh em phải thoát ra khỏi cách đó. Cho dù Đức Chúa Trời sẽ làm gì ở đây, Ngài cũng phải làm điều đó trên anh em. Cho dù Ngài sẽ xúc dầu cho tôi thế nào đi nữa, Ngài phải xúc dầu cho anh em. Nếu Ngài không làm, “nhiều công việc quyền năng Ngài không thể làm.”

²⁰¹ Bây giờ tôi tin rằng tôi đã nhìn thấy người nào đó, một cậu bé, trông giống như, ngồi ở đây trong một chiếc xe lăn hay cái gì đó. Tôi nghĩ tôi đã thấy một người ở đó. Cho dù đó là gì, anh chị em ở đâu, bây giờ anh chị em cứ tin. Đây là một phụ nữ nhỏ bé phải ngồi ở đây, cú xuống.

²⁰² Bây giờ hãy nhớ, tôi không thể chữa lành cho bất cứ ai. Không có chuyện như bất kỳ người nào chữa lành. Chỉ Đức Chúa Trời. Bao nhiêu người hiểu điều đó bây giờ? Sự chữa lành đã được mua rồi. Nó làm cho anh chị em tin rằng sự Hiện diện của Ngài ở đây để giữ Lời Ngài. Bây giờ nếu tôi đã nói với các bạn Lời Ngài, rằng Ngài đã hứa làm điều này, và tất cả các bạn tin điều đó; bây giờ nếu Ngài làm điều đó, điều đó xác nhận Ngài ở đây.

²⁰³ Bây giờ ở đây là một người phụ nữ đang đứng đây, một quý cô. Cô ấy trẻ hơn tôi nhiều. Và đây là bức tranh của Thánh Giảng 4, một người đàn ông và một người đàn bà gặp nhau lần đầu tiên. Chúng ta là những người xa lạ, tôi cho là vậy, thưa cô, (phải không?) với nhau. [Chị ấy nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Chúng tôi. Bây giờ tôi muốn cử tọa nhìn xem. Tôi không biết chị ấy. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy. Anh chị em đã nghe chị ấy nói điều đó. Tôi không biết chị ấy. Chị ấy không biết tôi. Chúng ta đứng đây.

204 Bây giờ chị ấy có thể bị ốm. Chị ấy có thể là tài chính. Nó có thể là rắc rối trong gia đình. Nó có thể dành cho người nào khác. Tôi—tôi không có chút ý kiến nào. Tôi không biết người phụ nữ đó, chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy.

205 Nhưng nếu Đấng Christ đang đứng ở đây, với bộ đồ này, mà Ngài đã ban cho tôi, bây giờ...Và nếu nói chị ấy bị đau, nếu chị nói, “Lạy Chúa, Ngài chữa lành con chứ?” Ồ, Ngài cũng sẽ nói lại ngay, Ngài không thể làm gì nữa, và nói với chị rằng Ngài đã làm điều đó rồi. Bao nhiêu người tin điều đó? Thấy không? Ngài không thể làm...

206 Nhưng Ngài có thể xác nhận chính Ngài là Đấng Mê-si. Ngài sẽ biết điều đó, bởi vì Ngài sẽ làm điều đó, có tính cách giống như vậy. Bây giờ sẽ không phải là tôi nếu Ngài làm điều đó, bởi vì...

207 Trước tiên, đó là Đức Chúa Trời ở trong Trụ Lửa, Đức Chúa Trời ở trên chúng ta; rồi Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, trong Đấng Christ; bây giờ Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, hãy xem, các con trai của Đức Chúa Trời, trong sự nhận làm con mà Đấng Christ đến để làm, để cứu chuộc những thuộc tính của Đức Chúa Trời như Ngài đã làm lúc ban đầu.

208 Bây giờ nếu Lời Ngài ở trong đây, và tôi đã nói Lẽ thật, và đó là điều đó, và Lời ở trong đây, trong lòng tôi, thì Đức Chúa Trời sẽ xác nhận chính Ngài như đó là Lẽ thật. Thế thì điều đó nên làm gì với hội chúng này? Điều gì nên làm, khi anh em thấy Kinh Thánh ngay tại đây trước anh em?

209 Bây giờ, bây giờ tôi phải nói chuyện với người đàn bà đó, vì tôi đang giảng. Cứ nói chuyện với chị ấy chỉ một phút, cho đến khi Đức Thánh Linh cảm động, và rồi tất cả anh chị em bắt đầu tin. Bây giờ, và chúng ta sẽ gặp lại các bạn tối mai, bây giờ. Đây, điều này ở đây, các bạn—các bạn đang ở trong một thế giới khác, chiều kích khác, anh em chỉ...anh em không biết điều gì đang xảy ra. Anh em, bất cứ ai ở trên micrô, cứ giữ nó bước lên.

210 Bây giờ tôi chỉ muốn nói chuyện với anh chị em giống như Chúa chúng ta đã làm với người đàn bà bên giếng. Bây giờ, tôi là đàn ông, còn chị là phụ nữ, lần đầu tiên chúng ta gặp nhau trên trái đất. Và—và bây giờ nếu...Ngài nói với chị ấy, “Ta muốn uống

nước,” hay điều gì đó giống như thế. Chị còn nhớ câu chuyện không? Chị đã bao giờ đọc điều đó trong Kinh Thánh chưa? Chị đọc nó không? Được rồi.

211 Bây giờ nếu Đức Chúa Jêsus sẽ làm điều giống như vậy tối nay, sẽ bày tỏ cho tôi biết nan đề của chị là gì, hay chị đã làm gì, hay—hay chị ở đây để làm gì, hay điều gì khác như thế, chị sẽ biết nó—nó phải đến từ quyền năng siêu nhiên nào đó. Chị tin đó là những gì tôi đã chỉ cho chị thấy mà Kinh Thánh nói nó sẽ xảy ra không? Chúng ta nhìn thấy những trận động đất, chúng ta thấy thế giới trong sự hỗn loạn này, chúng ta thấy cách họ có, và đã đến lúc điều đó xảy ra. Phải không? Chị tin điều đó không? Ồ, bây giờ, nếu Ngài xác nhận chính Ngài với điều đó, đó sẽ phải là Đức Chúa Trời. Đó không thể là tôi như một người đàn ông. Tôi chỉ là anh em của chị.

212 Bây giờ, chị là một Cơ-đốc nhân. Không phải vì chị đang nói, “ngợi khen Chúa.” Chị có thể là kẻ lừa dối đang đứng đó, nói điều đó. Thấy không? Nhưng, nếu là vậy, Ngài sẽ—Ngài sẽ—Ngài sẽ biết điều đó. Thấy không? Nhưng tôi cảm thấy linh của chị đang rung động. Đó là thật. Chị là Cơ-đốc nhân.

213 Bây giờ, nếu Chúa Jêsus sẽ bày tỏ cho tôi điều gì không ổn với người đàn bà đó, bao nhiêu người sẽ tin hết lòng bây giờ?

214 Bây giờ hãy nhìn tôi, chị ơi, chờ một lát. Nó đến đây. Đây, bây giờ tôi chỉ...Nó phải là một khái tượng, anh em thấy đấy. Nó sẽ phải nhìn thấy nó theo cách nào đó, bởi vì...Vâng, thưa quý vị. Bây giờ Nó ở đây. Ngợi khen Đức Chúa Trời! Tôi nhận lấy mọi linh, dưới đây bây giờ, dưới sự điều khiển của tôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Hãy cung kính. Nhìn đây một lát, thưa bà. Hãy nhìn tôi. Bây giờ là lúc Chúa nói điều gì đó hoặc làm điều gì đó.

215 Nếu anh em có lương tâm, nếu anh em đã từng nhìn thấy bức tranh về Ánh Sáng đó, Nó đang đứng giữa tôi và người đàn bà. Và bà ấy đang ở đây, bà ấy đang bị bệnh về máu. Đó là bệnh tiểu đường. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Thấy không? Bây giờ điều gì xảy ra nếu...

Người nào đó có thể nói, “Anh chỉ đoán thế thôi.”

²¹⁶ Nhìn đây, cô gái trẻ. Chị là một người rất tốt bây giờ. Nhìn đây. Chị tin tôi là tôi tớ của Đức Chúa Trời không? [Chị ấy nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Chị tin. Tôi không thể chữa lành. Và tôi không biết nó đã nói gì với chị. Những gì nó là có bao giờ, là thật, phải không? Đây là điều gì khác. Tôi thấy một—một cô gái. Đó là một bé gái mà chị đang cầu nguyện cho, có điều gì đó trong tai cô ấy. Đó là một cái tai đang hoạt động, phải không? Vâng, vâng, đúng vậy. Nó sẽ tốt. Chị sẽ khỏe mạnh. Bây giờ hãy đi, hãy tin điều đó. Hãy đi, hãy tin điều đó với cả tấm lòng. Hãy tin, chị ơi.

²¹⁷ Bây giờ chị tin rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không? Nếu chị chỉ tin, chỉ—chỉ có đức tin. Thấy không? Đừng nghi ngờ. Đây, “Nó phân biệt những ý tưởng và ý định của lòng.” Bao nhiêu người biết Lời làm điều đó? Kinh Thánh, cho thấy anh em đang đọc Kinh Thánh. Vậy thì cho dù anh em ở đâu, bây giờ hãy tin sự xúc dầu.

²¹⁸ Bao nhiêu người đã nhìn thấy bức ảnh đó của Thiên sứ của Chúa, đã được chụp ở đây? Bây giờ cùng một Ánh sáng đó không cách nơi tôi đang đứng hai bước chân ngay bây giờ. Đây, nó ở trong chiều không gian khác mà các bạn sẽ không nhìn thấy. Chúng ta chỉ sống trong năm; đây là một chiều khác. Bây giờ hãy cung kính một lát.

²¹⁹ Bây giờ ở đây là một quý bà. Tôi không biết bà ấy. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy bà ấy. Chúng ta là những người xa lạ với nhau, tôi cho là vậy. [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Và đây là buổi nhóm đầu tiên của chúng tôi, và chỉ một người nam và một người nữ. Và nếu tôi có thể làm bất cứ điều gì cho bà, tôi—tôi chắc chắn sẽ làm điều đó, nhưng tôi—tôi chỉ là một con người.

²²⁰ Nhưng, bởi một ân tứ của Đức Chúa Trời, tôi muốn xác định, Tôi muốn Chúa Jêsus xác nhận chính Ngài với Lời mà tôi vừa giảng, để tỏ cho thấy rằng đây là thì giờ; Lời được phân bổ cho thời đại này, rằng chúng ta đã vượt qua hàng ngũ giáo phái, chúng ta đang chuẩn bị để đi đến sự Cát lên. Chỉ cố gắng làm cho mọi người có đức tin, để tin. Thấy không?

²²¹ Giống như trong những—những kim tự tháp, đây, hòn đá đỉnh đó đã không bao giờ xuất hiện. Trên tờ đô-la của các bạn, nó có điều đó. Thấy không? Bây giờ chức vụ đó với hòn đá đầu.

Nơi mà nó đã xảy ra ở đây trong Lutheran, Wesley, và xuyên suốt, nó chỉ...Không phải là một giáo lý kim tự tháp bây giờ, đây. Tôi chỉ cho thấy điều này để minh họa. Hòn đá đỉnh đó sẽ phải thật hoàn hảo như những phần còn lại của chúng, cho đến khi nó vừa khít với nó. Chức vụ của Đấng Christ sẽ ở trong Hội thánh của Ngài, hoàn toàn giống như Ngài ở trong Thánh Linh, khi Ngài đến để nhận lấy Hội thánh, để cứu chuộc toàn bộ sự việc, rồi đi lên.

222 Chị có tin điều đó không? [Chị ấy nói, “Vâng, tôi tin.”—Bt.] Tôi chỉ nói điều đó vì tôi thư giãn một chút. Đây, đó là, những khái niệm thì thật khó. Một người đàn bà đã chạm vào áo Ngài, và Ngài phán, “Ta nhận biết quyền phép...” Và đó là Con Đức Chúa Trời. Còn tôi, một tội nhân cứu-...Hiểu không? Anh em hiểu không? [“Vâng.”] Ừ-m. Vậy thì nếu Chúa Jêsus sẽ bày tỏ cho tôi những rắc rối của bà, bà sẽ...?

223 Bây giờ đừng sợ hãi. Điều đó sẽ không làm tổn thương bạn. Bà có một cảm giác thật lạ, bà thấy đấy. Đó là khi Ánh sáng đó đã đến trên bà. Bây giờ nếu điều đó, để mọi người sẽ biết, hãy giơ tay lên. Vì vậy bà...Một cảm giác thật êm dịu, thật tốt đẹp, đây, đây, cứ di chuyển qua bà. Bây giờ bà không thể che giấu cuộc sống của bà chút nào.

224 Bà đang đau khổ với tình trạng viêm xoang. Và điều đó đúng. Có người nào đó trong lòng chị, chị đang cầu nguyện cho. [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Được rồi, thưa ông, đó là chồng chị. Và người chồng đó bị bệnh về mắt, do bệnh tiểu đường gây ra. Và điều đó hoàn toàn đúng. Thấy không? Được rồi. Bây giờ, bây giờ hãy tin hết lòng, cả hai người. Chị tin không? Được rồi, thưa ông. Thế thì, theo đức tin của chị, thì điều đó đối với chị, chị ơi. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Hãy có đức tin. Đừng nghi ngờ. Hãy tin hết lòng.

225 Bây giờ chúng ta cũng là những người xa lạ, với nhau. Chị có tin điều đó...? Bây giờ, đứng trong sự hiện diện của một người đàn ông sẽ không làm cho chị cảm thấy như thế. Thấy không? Chị biết đó là điều gì đó bên cạnh tôi. Tôi thật sự...Giống như cái bàn ở đó, nó chỉ là một cái bàn. Và tôi chỉ là một người đàn ông. Nhưng chị tin mình đang ở trong sự Hiện diện của Ngài, không

phải của tôi; Sự Hiện Diện của Ngài? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Cảm ơn chị. Thấy không? Chị cũng thực sự tin điều đó. Và chị phải tin điều đó, bởi vì tôi thấy một cái bóng, đấy. Bây giờ chị phải tin.

226 Bây giờ chị đang đau khổ với những bệnh bên trong, những cơ quan bên trong. Chị đã có một cuộc phẫu thuật. Đúng vậy. Đã phẫu thuật, và nó không tốt. Nó vẫn còn làm phiền. Điều đó hoàn toàn đúng. Rồi chị bị bệnh đau đầu dữ dội ở đây làm phiền chị. Bây giờ chị biết điều gì đó phải biết những điều đó, phải không? Chị tin bây giờ chị có thể nhận được nó không? Chị tin điều đó không? Được rồi, hãy đi nhận lãnh điều đó, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mọi người bây giờ hãy cầu nguyện.

227 Chị có tin rằng Đức Chúa Trời có thể bày tỏ cho tôi điều mà chị đang ao ước không? Chị tin điều đó thế thì, rằng nó sẽ, cục bấu bên hông chị sẽ biến mất không? Được rồi, thế thì hãy tin điều đó, và rồi nó—nó sẽ được như vậy.

228 Tôi biết chị yếu đuối. Tôi không muốn giữ chị lâu hơn tôi có thể giúp. Chị tin tôi là tôi tớ của Đức Chúa Trời không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Chị tin. Tôi là người lạ đối với chị. [“Vâng.”] Và chúng ta không biết nhau. Nếu tôi có thể giúp chị, tôi chắc chắn sẽ làm điều đó, thưa bà. Tôi sẽ—tôi sẽ đi bộ, bò, đẩy một phần tư bằng mũi của tôi qua các đường phố của thành phố, để giúp chị, bởi vì chị—chị còn trẻ, và chị bị phủ bóng.

229 Bây giờ tôi nhận ra, sau khi tôi đã nói chuyện với chị và nói điều đó, chị biết điều gì sai. Vậy chị biết rằng chị phải chết ngay lập tức nếu điều gì đó không được làm cho chị. Chị mắc chứng rối loạn nữ tính, nó ở trong những nữ tính của chị, và nó ác tính. Đó là một bệnh ung thư. Và chị phải chết ngay lập tức nếu Đức Chúa Trời không giúp đỡ chị. [Chị ấy nói, “Một tháng nữa...?...”—Bt.] Đúng vậy. Chị tin rằng Ngài sẽ chữa lành chị không? [“Vâng, tôi tin.”] Nhìn xem, chị ơi, đó là—đó là hy vọng duy nhất của chị. Hãy tin điều đó ngay bây giờ, với cả tấm lòng, và sống cho Nước Đức Chúa Trời.

230 Tôi đặt tay trên người phụ nữ nhỏ bé, trong Danh Chúa Jêsus

Christ, và lên án ma quỷ đang lấy đi mạng sống của chị ấy. Xin cho nó lìa bỏ chị ấy, và xin cho cô gái này sống, vì có Vương quốc. A-men.

231 Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Hãy tin điều đó bằng cả tấm lòng. Hãy tin hết lòng.

232 Người khác, cái bóng. Chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành nó và làm cho nó khỏe mạnh, lấy nó đi khỏi chị không? Có một cảm giác thật lạ khi điều đó được quan tâm, phải không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Nó thực sự, thực sự lìa khỏi chị ngay tại đó. Đúng vậy. Bây giờ chị tin điều đó, với cả tấm lòng, và nó sẽ tránh xa chị. Hãy đi, hãy tin. Xin Chúa ban phước cho chị. Được rồi.

233 Hãy nhìn tôi, chị ơi. Chị muốn đi ăn bữa tối của mình và cảm thấy ngon miệng trở lại không? Cứ tiếp tục. Vết loét đó sẽ lìa khỏi chị, và chị sẽ khỏe mạnh trở lại. Được rồi.

234 Hãy nhìn lối này, thưa bà. Bà sợ điều gì? Bà bị một tình trạng căng thẳng. Nó đã làm phiền bà trong một thời gian dài. Bà tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành sự căng thẳng đó và làm cho...Chín mươi phần trăm cử tọa này đang rung động với điều tương tự ngay bây giờ. Và điều đó hoàn toàn đúng. Thấy không? Bà muốn có một nơi để đặt chân của bà luôn luôn. Bà, tất cả họ nói với bà, “Hãy đến gần chính mình, và tin *điều này, điều kia.*” Nhưng bà phải có một nơi bắt đầu. Bà đang ở trên nó ngay bây giờ. Tin điều đó, phải không? Lời Đức Chúa Trời nói bà được tự do. Bà tin điều đó không? [Chị ấy nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi, hãy đi và tự do với điều đó. Được rồi. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi.

235 Tin Đức Chúa Trời có thể chữa lành bệnh tiểu đường và làm cho anh khỏe mạnh không? [Người anh em nói, “Vâng.”] Và anh tin chứ? Cứ tiếp tục di chuyển, nói, “Cảm ơn Ngài, lạ Chúa Jêsus. Tôi sẽ đi và tin điều đó hết lòng.”

236 Lo lắng, một vấn đề phụ nữ, và chị bị rối loạn phụ nữ. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời có thể...Và bệnh dạ dày, cũng vậy. Chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể làm cho chị khỏe mạnh không?

Hãy tiếp tục con đường của mình, vui mừng, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.”

237 Hãy nhìn tôi, thưa ông. Anh là một người đàn ông mạnh mẽ, nhưng thần kinh rất yếu. Anh tin nó sẽ kết thúc tối nay không? Hãy đi, nhận lãnh điều đó trong Danh Chúa Jêsus. Hãy tin điều đó với cả tấm lòng. Vâng.

238 Hãy đến, chị ơi. Nhìn lối này. Vâng, tôi thấy chị đang cố gắng đứng dậy, bị què ở bên giường. Chị bị viêm khớp. Chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? Cứ tiếp tục, tin điều đó, và nói, “Chúa Jêsus Christ làm cho tôi khỏe mạnh,” và tin điều đó với cả tấm lòng.

239 Chị ơi, chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành bệnh tiểu đường và làm cho chị khỏe mạnh không? Được rồi. Hãy tiếp tục con đường của mình, nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa Jêsus.”

240 Hãy đến, thưa bà. Hấn muốn làm cho bà tin rằng bà sẽ mất trí. Hấn đang nói với bà điều đó, nhưng hấn là kẻ nói dối. Bây giờ bà được tự do. Hãy về nhà và vui mừng, Chúa Jêsus Christ làm cho bà được tự do.

241 Tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành bệnh đau dạ dày đó, làm cho bà khỏe mạnh không? Hãy tiếp tục con đường của mình, vui mừng, nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa Jêsus.”

242 Hãy đến, thưa bà. Bây giờ điều tương tự. Bà đừng để chúng nói với bà điều đó. Đó là một tình trạng căng thẳng. Chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh, tối nay không? Đó là hy vọng duy nhất của chị để làm điều đó. Hãy bắt đầu trên con đường của mình, vui mừng, hạnh phúc, và mỉm cười, và giống như trước đây. Thấy không?

243 Anh chị em tin hết lòng không? Bao nhiêu người tin hết lòng bây giờ, “Tôi tin”? Tôi tin Chúa Jêsus cứu, và Huyết Ngài rửa trắng hơn tuyết. Các bạn tin điều đó!

244 Còn anh chị em ở ngoài cử tọa thì sao, anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em cầu nguyện bây giờ, nói, “Lạy Chúa Jêsus người đó ở xa con lắm.” Một số trong các bạn phía sau đây ở đâu đó, được rồi, hãy cầu nguyện và tin điều đó.

245 Người đàn ông này đang ngồi ngay phía sau đây, bệnh túi mật. Anh tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành túi mật và làm cho anh khỏe mạnh không? Anh, được rồi, đức tin của anh, anh đã chạm vào Điều gì đó. Tôi không biết anh ấy, nhưng anh ấy đã chạm vào Điều gì đó. Thấy không?

246 Người phụ nữ đó đang vui mừng, bên cạnh anh em ở đó. Bà có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bệnh viêm khớp trong bà, và làm cho bà khỏe mạnh không? Bà tin điều đó không? Được rồi, bà có thể nuôi... Bà có thể có điều của mình.

247 Người ngồi ngay bên cạnh bà, bị bệnh về mắt. Chị có tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bệnh đau mắt đó và làm cho chị khỏe mạnh không? Được rồi, nếu chị tin điều đó, chị cũng có thể có nó.

248 Một người ngồi ngay bên cạnh chị, có vấn đề với môi. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành khối u đó trên môi của chị và làm cho chị khỏe mạnh không? Chị cũng có thể có sự chữa lành của mình.

249 Tôi thách thức chị tin điều đó. A-men. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời! Đừng nghi ngờ. Cứ tin! Hãy có đức tin!

250 Một phụ nữ đang ngồi ở đây, nhìn lại ở đó rất chân thật, đang ngồi đó đau đớn với bệnh tim. Bà tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bệnh tim, và làm cho bà khỏe mạnh, thưa bà? Nếu bà tin, bà có thể có những gì bà cầu xin. Vâng.

251 Bây giờ bà đặt khăn tay lên mặt, bà bị đau cổ và lưng. Nó gây ra từ một tai nạn ô tô. Bà bị đụng xe, và bị thương ở cổ và lưng. Bà có tin mình sẽ khỏe mạnh không? Bà có thể có những gì bà cầu xin.

252 Còn ở trên đây, ai đó ở trên đây muốn tin không? Có một phụ nữ đang ngồi nhìn tôi, đang thực sự lo lắng, đang ngồi ngay đó nhìn tôi. Đó là con trai của cô ấy đang ngồi bên cạnh cô ấy, bị bệnh tim. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho cả hai không. Chị tin, hãy giơ tay lên, nói, "Tôi tin nhận điều đó." Thế thì chị có thể được chữa lành, trong Danh Chúa Jesus Christ.

253 Những đặc tính của Đức Chúa Trời xác nhận chính Ngài. Anh chị em tin Ngài ở đây không? Bao nhiêu người tin? Vậy thì, hãy

đặt tay lên nhau. Đặt tay lên nhau. Thế thì, hãy đặt tay lên nhau.

²⁵⁴ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho ma quỷ rời khỏi cử tọa này, và xin cho hắn bị đuổi ra ngoài vào trong sự tối tăm. 🕊

64-0401 Đấng Christ Được Nhận Dạng Của Mọi Thời Đại
Vườn câu lạc bộ 4-H
Louisville, Mississippi Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org